

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 140

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 29. maijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I <i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>		
ATZINUMI		
Padome		
2010/C 140/01	Padomes atzinums par atjaunināto Igaunijas konverģences programmu 2009.–2013. gadam	1
2010/C 140/02	Padomes atzinums par atjaunināto Francijas stabilitātes programmu 2009.–2013. gadam	6
2010/C 140/03	Padomes atzinums par atjaunināto Vācijas stabilitātes programmu 2009.–2013. gadam	12
II <i>Informācija</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Komisija		
2010/C 140/04	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK līguma 87. un 88. panta noteikumiem – Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	18

LV

Cena:
EUR 3

(¹) Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2010/C 140/05	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar 107. un 108. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību – Gadījumi, attiecībā uz kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	20
2010/C 140/06	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta COMP/M.5843 – <i>Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer</i>) ⁽¹⁾	21

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Padome

2010/C 140/07	Padomes secinājumi (2010. gada 25. maijs) par Eiropas Savienības preču zīmju sistēmas turpmāku pārskatīšanu	22
---------------	---	----

Eiropas Komisija

2010/C 140/08	Euro maiņas kurss	24
---------------	-------------------------	----

V *Atzinumi*

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2010/C 140/09	Valsts atbalsts – Spānija – Valsts atbalsts C 10/10 (<i>ex N 562/09</i>) – Pārstrukturēšanas atbalsts A NOVO Comlink SL – Uzaicinājums iesniegt piezīmes saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu ⁽¹⁾	25
2010/C 140/10	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.5870 – <i>Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia</i>) ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

PADOME

PADOMES ATZINUMS

par atjaunināto Igaunijas konverģences programmu 2009.–2013. gadam

(2010/C 140/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

(1) Padome 2010. gada 26. aprīlī izskatīja atjaunināto Igaunijas konverģences programmu laikposmam no 2009. gada līdz 2013. gadam.

(2) Igaunijas ekonomika pašlaik atkopjas no smagas recesijas. Kamēr recesija ir radījusi izteiktu spiedienu uz publiskajām finansēm, neilgtspējīga iekšzemes pieprasījuma pavērsuma dēļ un nekustamā īpašuma burbuļa pārplīšanas rezultātā strauji pieaug jau tā lielā iekšējā un ārējā nelīdzsvarotība. Ņemot vērā ievērojamo makroekonomisko nelīdzsvarotību pirms lejupslīdes, visaptverošā un izlēmīgā valdības rīcība, lai ierobežotu ekonomiskās lejupslīdes negatīvo ietekmi uz

publiskajām finansēm, bija saprātīga reakcija atbilstīgi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam. Tā palīdzēja ierobežot ekonomiskos, budžeta un finanšu sistēmas riskus un veicināja konkurētspējas atjaunošanos, izmantojot cenu un algu korekciju ekonomikā. Stablu monetāro rezervju uzturēšana, lai atbalstītu valūtas maiņas kursa stabilitāti, un saprātīga finanšu sektora politika, tostarp pastiprināta pārrobežu sadarbība, palīdzēja novērst negatīvu notikumu attīstību. Privātajā sektorā uzkrātais augstais parāda līmenis tagad tiek pakāpeniski samazināts, tomēr tas ietekmēs atveseļošanos, jo kavēs patēriņu un ieguldījumus. Galveno nākamo politikas uzdevumu vidū būs palielināt ekonomikas ražīgumu, lai turpinātu uzlabot konkurētspēju un panākumus ilglaicīgas konverģences virzienā, un ierobežot prasmju zuduma risku, kas rodas ilgtermiņa bezdarba dēļ. Plašāk runājot, ekonomikas uzdevums ir atjaunot pozitīvu un noturīgu izaugsmi, vienlaikus nepieļaujot, ka atkal iestājas nozīmīga iekšējā un ārējā nelīdzsvarotība. Jau ir veikta liela publisko finanšu korekcija, lai pielāgotu to gaidāmajai zemākai izaugsmei nākamajos gados, bet vidējā termiņā jāpanāk turpmāks progress.

(3) Lai gan liela daļa novērotā faktiskā IKP samazinājuma krīzes apstākļos ir cikliska, potenciālā ražošanas apjoma līmenis arī ir ietekmēts nelabvēlīgi. Turklāt krīze var arī ietekmēt potenciālo izaugsmi vidējā termiņā, kas izpaudīsies kā ieguldījumu apjoma samazinājums, kredītu pieejamības ierobežojumi un pieaugošs strukturālais bezdarbs. Turklāt ekonomiskās krīzes ietekme pastiprina ar sabiedrības novecošanu saistītās negatīvās sekas uz potenciālo ražošanas apjomu un publisko finanšu stabilitāti. Šādos apstākļos būs svarīgi paātrināt strukturālo reformu tempu, lai atbalstītu potenciālo izaugsmi. Šajā sakarā būtisks priekšnoteikums ir ekonomikas pielāgošana, lai nodrošinātu noturīgus izaugsmi veidojošus faktorus, svarīgāku lomu piešķirot eksportam. Ņemot vērā būtisko bezdarba palielinājumu Igaunijā, tai ir jo īpaši svarīgi pasteidzināt aktīvas darba tirgus politikas īstenošanu, vairāk pielāgot izglītības un mācību sistēmas darba tirgus vajadzībām un ieguldīt mūžizglītībā.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp. Šajā tekstā minētie dokumenti ir pieejami šādā interneta vietnē: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) Programmas makroekonomiskajā scenārijā ir paredzēts, ka 2010. gadā reālais IKP pēc aplēstā 14,5 % krituma 2009. gadā visu gadu būs nemainīgs (-0,1 %), atjaunojoties līdz vidējam pieauguma rādītājam 3,7 % pārējā programmas laikposmā.

Saskaņā ar prognozēm cikliskie apstākļi 2010. gadā sāks pakāpeniski uzlaboties. Sagaidāms, ka iekšzemes pieprasījums turpinās bremsēt atveseļošanās 2010. gadā, un izaugsmes avoti būs visupirms lielāks ārējais pieprasījums un tendences maiņa krājumu aprites ciklā. Prognozē, ka iekšzemes izaugsmes avoti pieņemsies spēkā no 2011. gada. Šis scenārijs, kas novērtēts, ņemot vērā šobrīd pieejamo informāciju⁽¹⁾, šķiet, balstīts uz ticamiem izaugsmes pieņēmumiem, lai gan joprojām ir lielas neskaidrības par ekonomisko attīstību. Programmā ietvertās inflācijas prognozes šķiet realistiskas, un pieņēmumi par monetāro un valūtas maiņas kursu ir saskaņīgi ar pārējo makroekonomisko scenāriju. Iekšzemes cenu un algu nomināla samazināšanās jau ir sākusies, un saskaņā ar programmu un Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozi sagaidāms, ka 2010. gadā tā turpināsies, lai gan būs dažas atšķirības. Ievērojot importa straujo kritumu recesijas apstākļos, iepriekš augstais ārējais budžeta deficīts ir pārvērties par pārpalikumu, ko plāno saglabāt vidējā termiņā augstākā līmenī, nekā paredzēts Komisijas dienestu rudens prognozē, jo programmā ir piesardzīgākas cerības attiecībā uz iekšzemes pieprasījuma attīstību. Programmā ir prognozēts, ka 2010. gadā turpinās palielināties bezdarbs un ka visā programmas laikposmā samazināsies ekonomiski aktīva darbaspēka līmenis.

- (5) Iestāžu kopējā ekonomiskā un budžeta stratēģija atspoguļo to lielo ticību stabilām publiskajām finansēm. Saskaņā ar programmas aplēsēm valsts budžeta deficīts 2009. gadā bija 2,6 % no IKP, ļoti tuvu 2008. gada līmenim (2,7 %). Tas atspoguļo visaptverošo un plaša mēroga budžeta konsolidāciju, ko īstenoja 2009. gadā, mēģinot mazināt ekonomiskās situācijas ievērojamo pasliktināšanos. Īstenotā konsolidācija deva nelielu palielinājumu nominālajos ieņēmumos, galvenokārt lielāku beznodokļu ieņēmumu un dažu nodokļu likmju palielinājuma dēļ, lai gan nominālais IKP ievērojami kritās. Tā kā ievērojami samazinājās valsts patēriņš, izdevumi arī saglabājās ar 2008. gadu salīdzināmā līmenī. Vienlaikus, pastiprināti izmantojot ES struktūrfondus, ekonomikā tika sniegts precikliskais atbalsts.

Strukturālās bilances uzlabojums, t. i., cikliski koriģētā bilance, izņemot vienreizējos un pagaidu pasākumus, ko aprēķina atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai, saskaņā ar programmu sasniedza 3,5 % no IKP, ietverot stingri ierobežojošu fiskālo nostādni. Tajā pašā laikā 2009. gadā īstenotais diskrecionāro pasākumu kopējais apjoms norāda uz vēl lielākiem konsolidācijas centieniem, sasniedzot

vairāk nekā 9 % no IKP. Atšķirību var skaidrot, pirmkārt, ar to, ka konsolidācijas stratēģija bija stingri balstīta uz mērķi mainīt iepriekš noteikto izdevumu pieauguma kursu saistībā ar valsts patēriņu un sociālajiem pabalstiem; otrkārt, ar negatīvo struktūras ietekmi uz nodokļu ieņēmumiem, kas īpaši saistīta ar izteikto privātā patēriņa samazinājumu un algu apjoma samazinājumu. treškārt, ar nenoteiktību saistībā ar cikliski koriģēto bilanču aprēķiniem, ievērojot lejupslīdes mērogu un īpatnības. Atbilstīgi programmai valsts kopbudžeta deficīts sāks pakāpeniski samazināties 2010. gadā, līdz programmas laikposma beigām sasniedzot pārpalikuma stāvokli.

- (6) Programmā prognozēts, ka 2010. gadā kopbudžeta deficīts būs 2,2 % no IKP. Faktiskās bilances uzlabojums salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir radies galvenokārt to konsolidācijas pasākumu pilna gada ietekmes rezultātā, ko no 2009. gada otrās puses īstenoja ieņēmumu un izdevumu daļā. Turklāt 2010. gadā tika vēl palielināts akcīzes nodoklis, kā rezultātā prognozēja nodokļu ieņēmumu palielinājumu, lai gan nominālais IKP samazinājās par aptuveni 1,25 %. Prognozē, ka nominālie izdevumi kopumā paliks 2009. gada līmenī, ar nelielu valsts ieguldījumu palielinājumu, ko kompensēs turpmāks valsts patēriņa samazinājums; tādējādi izdevumu attiecība nedaudz pieaug. Kopumā papildu pasākumi fiskālā stāvokļa uzlabošanai 2010. gadā kopā būs aptuveni 0,7 % no IKP, kas vēl papildinās 2009. gada otrajā pusē pieņemto konsolidācijas lēmumu (kuru apjoms ir 2,5 % no IKP) pilna gada ietekmi. Tomēr plānotā fiskālā pozīcija, kas noteikta pēc izmaiņām strukturālajā bilancē, kopumā ir neitrāla. Atšķirību starp abām pieejām var daļēji izskaidrot ar palielināto atkarību no vienreizējiem un pagaidu pasākumiem programmā, kas vērsti pret joprojām vajajiem cikliskajiem apstākļiem, un daļēji ar minēto nenoteiktību saistībā ar cikliski koriģēto bilanču aprēķiniem.

- (7) Programmas vidēja termiņa budžeta stratēģijas galvenais mērķis ir sasniegt VTM (kas programmā noteikts kā strukturālā bilance) līdz programmas laikposma beigām 2013. gadā, kad saskaņā ar prognozēm faktiskā un primārā bilance sasniegs pārpalikuma stāvokli. Ņemot vērā jaunākās prognozes un parāda līmeni, VTM vairāk nekā atbilstoši atspoguļo Stabilitātes un izaugsmes pakta mērķus. Strukturālā bilance, kas aprēķināta atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai, pēc programmas aplēsēm uzlabosies par 0,5–1 % no IKP ik gadus laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam. Prognozē, ka uzlabojums radīsies galvenokārt tāpēc, ka izdevumu attiecība pret IKP samazināsies ātrāk nekā ieņēmumu attiecība pret IKP, un programmas pēdējos gados tiek paredzēts nomināls samazinājums lielākajā daļā primāro izdevumu kategorijās, jo īpaši darba ņēmēju atalgojumā un sociālajos maksājumos. Tomēr programmā nav sīkākās informācijas par visaptverošiem šīs konsolidācijas atbalsta pasākumiem. Atkarība no vienreizējiem pasākumiem, lai sasniegtu budžeta mērķus, 2011. gadā samazināsies un programmas pēdējos gados izzudīs pavisam. Šī tendence, kā arī tā finansējuma samazinājums, kas pieejams saskaņā ar 2007.–2013. gada

⁽¹⁾ Novērtējumā jo īpaši ir ņemta vērā Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognoze, kā arī cita informācija, kas kopš tā laika kļuvusi pieejama.

finanšu perspektīvu, liecina, ka beznodokļu ieņēmumu daļa saskaņā ar prognozēm līdz programmas laikposma beigām samazināsies līdz 2008. gada līmenim.

būtu vieglāk ierobežot publisko finanšu stabilitātes riskus, kas Komisijas 2009. gada Ilgtspējas ziņojumā⁽¹⁾ novērtēti kā zemi.

(8) Budžeta izpildes rezultāti īstermiņā un vidējā termiņā var izrādīties sliktāki, nekā prognozēts programmā. Kā minēts iepriekš, ar makroekonomisko vidi saistītās neskaidrības ir lielas, un tas rada acīmredzamus budžeta riskus, lai gan šķiet, ka nav iemesla pieņēmumam, ka minētie pēdējie riski ir vai nu izteikti pozitīvi, vai negatīvi. Papildu neskaidrības attiecībā uz 2010. gadu rada atkarību no mainīgajiem elementiem. Jo īpaši nefinanšu aktīvu (kuru kopapjoms ir 0,5 % no IKP) plānotā pārdošana var pilnībā neīstenoties, bet par dividendu un peļņas atskaitīšanu valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem jāpieņem administratīvi lēmumi, tāpēc tas nozīmē zināmu īstenošanas risku. Turklāt labāki nekā gaidīts nodokļu ieņēmumi 2009. gadā ir daļēji attiecināmi uz to, ka pirms 2010. gada janvāra nodokļu likmju pieauguma daudz akcīzes preču tika noglabātas krājumos, un tas var izraisīt kompensējošu negatīvu ietekmi uz ieņēmumiem 2010. gadā.

Kamēr atkarība no vienreizējiem un citiem pagaidu pasākumiem programmas pēdējos gados samazinās, ir sniegta nepietiekama informācija par strukturāliem pasākumiem, kas tos aizstās, un tas nozīmē, ka mērķi ir pakļauti riskiem. Tomēr Igaunijas iestāžu stabilā budžeta attīstības vēsture to daļēji mazina.

(9) Valsts kopējā parāda attiecība 2009. gadā ir 7,8 % no IKP, un tas ir krietni zem Līgumā noteiktās atsauces vērtības. Prognozēts, ka līdz programmas laikposma beigām parāda attiecība palielināsies līdz 14,3 % no IKP, ko virzīs valsts budžeta deficīts. Sagaidāms, ka valsts saglabās savu tīro aktīvu vērtību visā programmas laikposmā.

(10) Prognozes attiecībā uz parādu vidējā termiņā, kurās lēsts, ka IKP pieauguma rādītāji uzlabosies pakāpeniski, sasniedzot pirmskrīzes prognozētās vērtības, bet nodokļu līmenis atgriezīsies pirmskrīzes līmeni, ietverot to izdevumu prognozēto pieaugumu, kas saistīts ar sabiedrības novecošanu, pierāda, ka programmā paredzētā budžeta stratēģija, kāda tā ir pašreiz, bez jebkādas turpmākas politikas maiņas, būtu vairāk nekā pietiekama, lai līdz 2020. gadam stabilizētu parāda attiecību pret IKP.

(11) Novecošanas ilgtermiņa ietekme uz budžetu ir ievērojami mazāka nekā vidēji ES. Pašreizējais kopējā parāda līmenis Igaunijā ir ļoti zems, un, uzturot stabilas valsts finanses saskaņā ar budžeta plāniem visā programmas laikposmā,

(12) Budžeta programmas pamatā ir nominālās bilances noteikums par valsts budžeta stāvokli. Šis noteikums ir ilgi bijis ekonomiskās politikas balsts, veicinot stabilu budžeta attīstības vēsturi un finanšu aktīvu uzkrāšanos.

Pēdējos gados šā noteikuma īstenošana ir attīstījusies, labāk saskaņojot to ar ekonomikas ciklu, pieņemot dažas strukturālās bilances pieejas īpašības, piemēram, pārpalikums tika plānots cikla augstākajā punktā, un deficīti tika pieņemti recesijas laikā. Tomēr tas, ka nav atsevišķu izdevumu un/vai ieņēmumu noteikumu, iespējams ir veicinājis to, ka cikliskās augšupejas un uzplaukuma laikā ir daļēji iztērēti gūtie papildu ieņēmumi. Turklāt ir arī daži trūkumi vidēja termiņa budžeta struktūrā, kas vājina nepārtrauktību starp ikgadējiem atjauninājumiem; joprojām notiek tā, ka atjauninātās konverģences programmas pirms apstiprināšanas parlamentā netiek apspriestas. Programmā ir ietverti plāni, kas jau ir īstenošanas procesā, lai stiprinātu budžetu, uzlabojot stratēģisko un ikgadējo plānošanu, tādējādi novēršot dažus no iepriekš aprakstītajiem trūkumiem.

(13) 2009.–2010. gadā īstenotās nodokļu izmaiņas turpina stratēģiju, saskaņā ar kuru nodokļu piemērošana tiek novirzīta uz patēriņu un dabas resursu izmantošanu, un tīkmēr ir palielinājusies arī atkarība no darbaspēka nodokļiem. Turklāt programma atsauca uz pašreizējo analīzi par esošo nodokļu atbrīvojumu un preferenciālo nodokļu likmju efektivitāti, uz lielāka budžeta procesa elastīguma garantēšanu, samazinot ieņēmumu piešķirumu skaitu, uz pašreizējiem pasākumiem, kuru mērķis ir novērst izvairīšanos no nodokļiem, un turpmāku nodokļu administrēšanas vienkāršošanu un optimizēšanu. Šie pasākumi un turpmākas nobīdes nodokļu sistēmā no darbaspēka uz avotiem, kuri ciklu maiņas ietekmē mazāk, varētu palīdzēt uzlabot publisko finanšu kvalitāti, kā arī mazināt riskus, kuri apdraud budžeta perspektīvu.

(14) Stratēģija, kura nodrošina vienmērīgu dalību VKM II mehānismā un kuru pastiprina vairākas politiskas saistības, kuras valsts uzņēmusies saistībā ar dalību VKM II, tiecas garantēt valūtas maiņas kursa stabilitāti, uzturot lielas monetārās rezerves, finanšu un fiskālo stabilitāti un saglabājot darba un produktu tirgus elastīgumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 10. novembra secinājumos par valsts finanšu stabilitāti norādīts, ka "Padome aicina dalībvalstis to gaidāmajās stabilitātes un konverģences programmās pievērsties stratēģijām, kas vērstas uz stabilitāti" un tā aicina arī turpmāk "Komisiju kopā ar Ekonomikas politikas komiteju un Ekonomikas un finanšu komiteju turpināt izstrādāt metodes, lai laikā līdz nākamajam stabilitātes ziņojumam izvērtētu valsts finanšu stabilitāti ilgtermiņā". Nākamais ziņojums paredzēts 2012. gadā.

Lai arī krīzes sākumā Igaunijā bija salīdzinoši stabila situācija ar lielām fiskālajām rezervēm, kopumā veselīgu banku sektoru un salīdzinoši augstu algu un cenu elastīguma pakāpi, agrākie politikas pasākumi nav novērsuši būtiskas makroekonomiskas nestabilitātes rašanos, par ko liecina ļoti straujais kredītēšanas pieaugums, milzīgais inflācijas spiediens, lieli tekošā konta deficīti un neilgtspējīgs uzplaukums nekustamā īpašuma jomā. Lai ierobežotu publisko finanšu pasliktināšanos krīzes apstākļos, iestādes 2009. gadā pieņēma vairākus ievērojamus konsolidācijas pasākumu kopumus. Šai konsolidācijai būs pozitīva ietekme pēc 2009. gada, savukārt publiskā sektora algu apjoma samazinājums palīdzēs atrisināt ekonomikas nelīdzsvarotības izpausmes. Banku sektors ir palicis labi kapitalizēts, un tam ir pietiekama likviditāte. Ir gūti panākumi arī strukturālajā politikā. Nesen pieņemtais darba likums ir pastiprinājis darba tirgus elastīgumu, atvieglojot ekonomikas pielāgošanu no iepriekšējā modeļa, kura virzītājspēks bija iekšzemes pieprasījums, uz noturīgāku izaugsmi. Attiecībā uz produktu tirgu politikas pasākumu mērķis ir stiprināt konkurenci. Tiek nostiprināta tirgojamo preču nozares konkurētspēja, kas 2009. gadā sāka gūt labumu no pašreizējā algu izmaksu samazinājuma, kā arī no plānotajām valsts programmām, tostarp efektīvi izmantojot ES struktūrfondus. Nākamais uzdevums ir pēc atveseļošanās nostabilizēšanās nepieļaut, ka atkal iestājas nozīmīga iekšējā un ārējā nelīdzsvarotība.

(15) Ņemot vērā iepriekš minētos budžeta mērķu riskus, var uzskatīt, ka programmas budžeta stratēģija kopumā atbilst pakta prasībām. Plānotā VTM sasniegšana līdz programmas laikposma beigām saimnieciskās darbības nesēnās nopietnās sarukšanas apstākļos jo īpaši ir pienācīgi vērīgā mērķa piemērs, kas atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām un ir saskaņā ar vienmērīgu dalību VKM II mehānismā. Tomēr, ņemot vērā neskaidrības par makroekonomisko vidi un atkarību no mainīgiem elementiem, īstermiņā daži riski vēl paliek. Iespējams arī, ka VTM netiks sasniegts, kā paredzēts programmā, ja plānoto konsolidāciju neatbalstīs ar turpmākiem pasākumiem vidējā termiņā.

(16) Attiecībā uz prasībām par sniedzamajiem datiem, kas norādītas rīcības kodeksā par stabilitātes un konverģences programmām, programmā vērojami daži trūkumi attiecībā uz obligātajiem un fakultatīvajiem datiem ⁽¹⁾.

Kopējais secinājums ir tāds, ka Igaunija 2009. gadā īstenoja izšķirīgu publisko finanšu konsolidāciju, kas bija vērsta pret ekonomiskās situācijas būtisku pasliktināšanos, veicinot ekonomikas nemitīgu korekciju, un centās atbalstīt vienmērīgu dalību VKM II mehānismā, vienlaikus cenšoties novērst pārmērīga budžeta deficīta situāciju. Ekonomika pašlaik atkopjas no smagas recesijas, un saskaņā ar prognozēm vidējā izaugsme vidējā termiņā paliks ievērojami zemāka salīdzinājumā ar augšupejošās tendences un uzplaukuma gadiem nesēnā ciklā. 2009. gadā īstentā konsolidācija jau ir liela publisko finanšu pielāgošana sagaidāmajai lēnākajai izaugsmei vidējā termiņā. Tomēr, lai panāktu stingrāku izdevumu kontroli un uzlabotu vidēja termiņa budžeta struktūru, vēl jāpiestrādā. Programmas mērķis ir valsts kopbudžeta deficīta pakāpeniska samazināšana no 2010. gada, līdz programmas laikposma beigām sasniedzot budžeta pārpalikumu saskaņā ar VTM, lai gan minētos budžeta izpildes rezultātus apdraud negatīvi riski īstermiņā un vidējā termiņā.

Ņemot vērā iepriekš minēto novērtējumu, kā arī vajadzību nodrošināt noturīgu konverģenci un vienmērīgu dalību VKM II mehānismā, Igaunija tiek aicināta:

- i) nodrošināt, lai valsts budžeta deficīts nepārsniegtu 3 % no IKP, un veikt vajadzīgos pasākumus, lai liktu pamatus mērķtiecīgai nonākšanai atpakaļ pie VTM vidējā termiņā;
- ii) stiprināt vidēja termiņa budžeta struktūru, jo īpaši uzlabojot izdevumu plānošanu, un turpināt stiprināt stratēģisko mērķu uzraudzības sistēmu un ziņošanu par tiem.

Galveno makroekonomikas un budžeta prognožu salīdzinājums

		2008. g.	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
Reālais IKP (% izmaiņas)	KP 2010. g. janvāris	- 3,6	- 14,5	- 0,1	3,3	3,7	4,0
	COM 2009. g. nov.	- 3,6	- 13,7	- 0,1	4,2	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	- 2,2	- 3,5	2,6	4,8	5,0	n. p.

⁽¹⁾ Jo īpaši nav efektīvu pieņēmumu par nominālo maiņas kursu.

		2008. g.	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
SPCI inflācija (%)	KP 2010. g. janvāris	10,6	0,2	0,4	1,9	2,3	2,7
	COM 2009. g. novembris	10,6	0,2	0,5	2,1	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	10,6	4,2	2,8	3,0	3,2	n. p.
Ražošanas apjoma starpība ⁽¹⁾ (% no potenciālā IKP)	KP 2010. g. janvāris	6,2	- 8,8	- 8,4	- 5,7	- 3,1	- 0,5
	COM 2009. g. novembris ⁽²⁾	4,7	- 9,4	- 9,1	- 5,4	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	0,9	- 5,7	- 5,9	- 3,9	- 1,7	n. p.
Tīrais aizdevums/aizņēmums attiecībā uz citām pasaules valstīm (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	- 8,4	6,9	8,5	6,3	2,9	- 1,0
	COM 2009. g. novembris	- 8,2	6,3	3,7	2,4	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	- 10,5	- 5,1	- 5,0	- 4,7	- 4,7	n. p.
Valsts budžeta ieņēmumi (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	37,1	45,0	45,7	44,0	41,5	39,2
	COM 2009. g. novembris	37,1	41,9	43,5	42,4	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	36,2	38,9	37,8	36,5	35,2	n. p.
Valsts budžeta izdevumi (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	39,9	47,6	47,9	46,0	42,5	39,0
	COM 2009. g. novembris	39,9	44,8	46,7	45,4	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	38,2	40,6	38,8	36,4	35,0	n. p.
Valsts bilance ⁽³⁾ (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	- 2,8	- 2,6	- 2,2	- 2,0	- 1,0	0,2
	COM 2009. g. novembris	- 2,7	- 3,0	- 3,2	- 3,0	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	- 1,9	- 1,7	- 1,0	0,1	0,2	n. p.
Primārā bilance (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	- 2,5	- 2,3	- 2,0	- 1,7	- 0,6	0,7
	COM 2009. g. novembris	- 2,5	- 2,6	- 2,6	- 2,3	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	- 1,8	- 1,5	- 0,8	0,3	0,4	n. p.
Cikliski koriģētā bilance ⁽¹⁾ (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	- 4,7	0,1	0,4	- 0,3	- 0,1	0,4
	COM 2009. g. novembris	- 4,2	- 0,1	- 0,4	- 1,3	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	- 2,2	0,0	0,8	1,3	0,7	n. p.
Strukturālā bilance ⁽⁴⁾ (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	- 4,7	- 1,1	- 1,5	- 0,9	- 0,1	0,4
	COM 2009. g. novembris	- 4,4	- 2,5	- 2,4	- 1,9	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	- 2,4	- 0,1	0,4	1,2	0,7	n. p.
Valsts kopējais parāds (% no IKP)	KP 2010. g. janvāris	4,6	7,8	10,1	13,0	14,2	14,3
	COM 2009. g. novembris	4,6	7,4	10,9	13,2	n. p.	n. p.
	KP 2008. g. decembris	3,7	3,7	3,5	3,0	2,8	n. p.

Piezīmes:

⁽¹⁾ Komisijas dienestu veikts programmā norādītā ražošanas apjomu starpības un cikliski koriģēto bilanču pārreķins, balstoties uz programmās sniegto informāciju.

⁽²⁾ Pamatojoties uz attiecīgi 2,3 %, - 0,2 %, - 0,4 % un 0,2 % lēsto potenciālo pieaugumu 2008.–2011. gadā.

⁽³⁾ Konverģences programma: ESA95 definīcija; Komisijas dienesti: EDP definīcija.

⁽⁴⁾ Cikliski koriģētā bilance, neņemot vērā vienreizējus un citus pagaidu pasākumus. Saskaņā ar jaunāko programmu vienreizējie un citi pagaidu pasākumi ir 1,2 % no IKP 2009. gadā, 1,9 % no IKP 2010. gadā un 0,6 % no IKP 2011. gadā (kopumā budžeta deficītu samazinoši), un saskaņā ar Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozi minētie pasākumi ir 0,2 % no IKP 2008. gadā, 2,4 % no IKP 2009. gadā, 2,0 % no IKP 2010. gadā un 0,6 % no IKP 2011. gadā (kopumā budžeta deficītu samazinoši).

Avots:

Konverģences programma (CP); Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozes (COM); Komisijas dienestu aprēķini.

PADOMES ATZINUMS

par atjaunināto Francijas stabilitātes programmu 2009.–2013. gadam

(2010/C 140/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

(1) Padome 2010. gada 26. aprīlī izskatīja atjaunināto Francijas stabilitātes programmu laikposmam no 2009. gada līdz 2013. gadam.

(2) Ekonomiskā darbība Francijā zaudēja savu dinamismu 2008. gada gaitā, strauji samazinoties ceturtajā ceturksnī un 2009. gada pirmajā ceturksnī. No 2009. gada otrā ceturksņa tā atjaunojās, pateicoties Francijā un kaimiņvalstīs veiktajiem stimulēšanas pasākumiem. Būtisks uzdevums ekonomikas politikai ir publisko finanšu stāvoklis. Konkrēti, Francijas budžeta deficīts kopš 2002. gada ir bijis vai nu lielāks, vai gandrīz vienāds ar rādītāju 3 % no IKP, kas galvenokārt atspoguļo nepietiekamus konsolidācijas centienus. Šajā sakarā Francijā no 2002. gada līdz 2007. gadam tika veikta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, un 2008. gada maijā Francija no Komisijas saņēma padomu ekonomikas politikas jomā. Pēc tam, kad tika paziņots par deficītu, kas pārsniedz noteikto robežlielumu, proti, 3 % no IKP 2008. gadā, 2009. gada februārī tika izvēsta jauna pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, ar kuru paredz pārmērīga budžeta deficīta novēršanu līdz 2013. gadam. Citi grūti risināmi uzdevumi ir jautājums par piedāvājuma trūkumiem, kas izraisa nepietiekamu ārējo konkurētspēju, kā arī par pieaugošu darbaspēka izmantošanu.

(3) Lai gan liela daļa novērotā faktiskā IKP samazinājuma krīzes apstākļos ir cikliska, nelabvēlīgi ietekmēts arī potenciālā ražošanas apjoma līmenis. Turklāt krīze var arī ietekmēt potenciālo izaugsmi vidējā termiņā, kas izpaudīsies kā ieguldījumu apjoma samazinājums, kredītu pieejamības ierobežojumi un pieaugošs strukturālais bezdarbs. Turklāt ekonomiskās krīzes ietekme pastiprina demogrāfiskās novecošanas negatīvo ietekmi uz potenciālo ražošanas apjomu un publisko finanšu stabilitāti. Šādos apstākļos būs būtiski paātrināt strukturālo reformu tempu, lai atbalstītu potenciālo izaugsmi. Francijai jo īpaši ir svarīgi veikt reformas darba tirgū un vispārējā konkurences struktūrā.

(4) Programmas pamatā esošajā makroekonomiskajā scenārijā ir paredzēts, ka pēc samazinājuma par 2,2 % 2009. gadā reālais IKP atkal pieaugs par 1,4 % 2010. gadā, pirms tas atlikušajā programmas laikposmā atgriezīsies līdz vidējam 2,5 % līmenim. Šis scenārijs, kas novērtēts, ņemot vērā šobrīd pieejamo informāciju⁽²⁾, šķiet balstīts uz nedaudz optimistiskiem izaugsmes pieņēmumiem attiecībā uz 2010. gadu, kopumā atbilstot Komisijas dienestu prognozēm, un izaugsmes komponente programmas prognozēs ietver vairāk nodokļu nekā Komisijas dienestu prognozē. No 2011. gada izaugsmes pieņēmumi ir izteikti optimistiski, un 2011.–2013. gadā vidēji 0,75 procentpunkta virs potenciālā (ko pārrēķinājuši Komisijas dienesti saskaņā ar programmā iekļauto informāciju un atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai). Tas izpaužas kā potenciālā un faktiskā ražošanas apjoma starpības ātra samazināšanās. Izaugsmes tempi visā programmas laikposmā galvenokārt pamatojas uz iekšzemes pieprasījumu un jo īpaši mājaisaimniecību patēriņu. Programmas prognozes attiecībā uz inflāciju šķiet esam atbilstīgas Komisijas dienestu prognozēm, tāpat kā prognozes attiecībā uz nodarbinātības pieaugumu, kas 2010. gadā paliks negatīvs, pirms atgūsies, atspoguļojot tradicionālo aizkavējumu nodarbinātības jomā.

(5) Programmā ir aplēsts, ka valsts budžeta deficīts 2009. gadā bija 7,9 % no IKP. Budžeta deficīta ievērojamā pasliktināšanās (2008. gadā tas bija 3,4 % no IKP) lielā mērā atspoguļo krīzes ietekmi uz publiskajām finansēm (jo īpaši uzņēmumu ienākuma nodokļa ieņēmumi un PVN), taču to izraisīja arī stimulēšanas pasākumi 1,1 % apmērā no IKP, ko valdība pieņēma saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (EEAP). Atbilstīgi programmai 2010. gadā ir plānota neitrāla fiskālā politika, kura kļūs ierobežojoša programmas pēdējos gados, lai pieņemtajā izaugsmes scenārijā līdz 2013. gadam novērstu pārmērīgo budžeta deficītu. Šī konsolidācija ir saskaņā ar Padomes atbalstīto atbalsta pakāpeniskas samazināšanas stratēģiju.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp. Šajā tekstā minētie dokumenti ir pieejami šādā interneta vietnē: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_lv.htm

⁽²⁾ Novērtējumā jo īpaši ņemta vērā Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognoze un 2010. gada februāra starpposma prognoze, kā arī cita informācija, kas kopš tā laika kļuvusi pieejama.

- (6) 2010. gada februāra stabilitātes programmā tiek plānots, ka valsts budžeta deficīts 2010. gadā pasliktināsies vēl par 0,3 % no IKP un sasniegs 8,2 % no IKP. Francija ir īstenojusi budžeta deficītu samazinošus pasākumus, kā plānots valdības budžeta likuma priekšlikumā 2010. gadam, vienlaikus lielākoties nepieļaujot publisko finanšu turpmāku pasliktināšanos, izņemot lēmumu par publisku aizdevumu "ieguldīšanai nākotnē", kam būs negatīva ietekme uz budžetu aptuveni 0,1 % apmērā no IKP 2010. gadā (un vēlāk), bet kopumā deficītu samazinošie pasākumi, šķiet, atbilst jaunākajiem Francijai adresētajiem ieteikumiem saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu. Budžeta deficīta prognoze 2010. gadam ir 0,3 % no IKP, kas ir labāka nekā 2010. gada budžeta projektā iekļautā prognoze, jo bija labāki deficīta rezultāti salīdzinājumā ar 2009. gadam prognozētajiem (0,2 % no IKP), un tika pārskatītas izaugsmes prognozes (0,3 % no IKP), ko daļēji kompensētas, ka Francijas Konstitucionālā tiesa apturēja vides nodokļa ieviešanu, kā arī tika ieviesti pasākumi saistībā ar iepriekš minēto publisko aizdevumu, kas kopsummā var pasliktināt budžeta deficītu par aptuveni 0,2 % no IKP. Pēdējie minētie elementi mainīja diskrecionāro pasākumu līdzsvaru no aptuveni +0,25 % no IKP Padomes ieteikuma laikā līdz galvenokārt neitrālam programmas laikposmā. Stimulēšanas pasākumi saistībā ar EEAP 1,1 % apmērā no IKP tiek daļēji atcelti un samazināti līdz 0,4 % no IKP 2010. gadā, un ir daži turpmāki konsolidācijas pasākumi 0,1 % apmērā no IKP (jo īpaši sociālā nodrošinājuma budžetā iekļauto nodokļu pieaugums), līdz ar to kopējie konsolidācijas pasākumi veido 0,8 % no IKP. Tomēr šos pasākumus kompensē jauni deficītu palielinoši pasākumi, radot izmaksas galvenokārt īstermiņā, kas iekļauti sākotnējā 2010. gada budžetā un veido 0,7 % no IKP, jo īpaši vietējā uzņēmējdarbības nodokļa reforma (aptuveni 0,6 % no IKP) un PVN samazinājums sabiedriskās ēdināšanas nozarē (0,1 % no IKP), kā arī iepriekš minētie pasākumi saistībā ar publisko aizdevumu (aptuveni 0,1 % no IKP). 2010. gadā strukturālais deficīts, t. i., cikliski korigēts deficīts, izņemot vienreizējos un citus pagaidu pasākumus, ko aprēķinājuši Komisijas dienesti uz programmas datu pamata atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai, var pasliktināties par ¼ procentpunktu un sasniegt 6,75 % no IKP. Ņemot vērā pārejošo ietekmi, ko rada avansa atlīdzinājumi uzņēmumiem 0,4 % apmērā no IKP saistībā ar vietējā uzņēmējdarbības nodokļa reformas īstenošanu, kas ir vienreizējs pasākums, bet netiek uzskatīts par tādu programmā, strukturālais deficīts mazliet uzlabotos par 0,1 procentpunktu 2010. gadā – līdz 6,5 % no IKP.
- (7) Programmas budžeta stratēģijas galvenais mērķis ir panākt, lai valsts kopbudžeta bilance būtu vienāda ar atsauces vērtību 3 % no IKP līdz 2013. gadam – termiņā, kas noteikts Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumā. Programmā prognozēts, ka nominālais budžeta deficīts 2011. gadā samazināsies līdz 6 % no IKP un 2012. gadā samazināsies vēl vairāk – līdz 4,6 %, pirms galu galā sasniegs 3 % 2013. gadā. Sagaidāms, ka primārajai bilancei būs līdzīga gaita, un programmas laikposma beigās tā sasniegs –0,1 % no IKP, samazinoties no –5,5 % no IKP 2010. gadā. Strukturālais deficīts, kas aprēķināts atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai, pēc 2010. gada var turpināt uzlaboties un sasniegt aptuveni 5 % no IKP 2011. gadā, 4 % 2012. gadā un 2,75 % 2013. gadā. Vidējais ikgadējais fiskālais pasākums rezultātā būtu 0,9 % no IKP laikposmā no 2010. gada līdz 2013. gadam, kas ir nedaudz mazāk nekā Padomes ieteiktais vidējais pasākums (virs 1 % no IKP gadā). Programmā izklāstītās konsolidācijas stratēģijas pamatā būtu pasākumi, kas vērsti uz izdevumu pieauguma ierobežošanu visos valdības līmeņos, turklāt 2011. gadā pakāpeniski būtu pilnībā jāatceļ pasākumi saskaņā ar EEAP. Francijas iestādes plāno no 2011. gada katru gadu turpināt samazināt esošo nodokļu atvieglojumu ietekmi uz budžetu par aptuveni 0,1 % no IKP. Pasākumi konsolidācijas stratēģijas atbalstam vēl nav precizēti, bet tuvākajos mēnešos tiem būtu jānonāk atklātībā. Programmā atzīts, ka vidēja termiņa mērķis (VTM) ir līdzsvarots budžets strukturālā izteiksmē. Ņemot vērā jaunākās prognozes un parāda līmeni, VTM vairāk nekā atbilstoši atspoguļo pakta mērķus. Atjauninātajā stabilitātes programmā nav paredzēts sasniegt vidējā termiņa budžeta mērķi programmas laikposmā.
- (8) Lai gan 2010. gadā budžeta deficīta mērķis šķiet diezgan ticams un pat dod iespēju panākt labākus rezultātus, ja galu galā tiktu īstenots vides nodoklis ar grozījumiem, budžeta prognožu rezultāts var izrādīties sliktāks salīdzinājumā ar to, kas programmā prognozēts 2011. gadam un turpmākajiem gadiem. Makroekonomiskais scenārijs 2011.–2013. gadam jo īpaši ir izteikti labvēlīgs. Konkrēti, budžeta deficīta prognozes ir ārkārtīgi jutīgas pret izaugsmi: atbilstīgi jutīguma analīzei programmā, ja IKP izaugsme šajā laikposmā būtu mazāka par ¼ procentpunkta, tad valsts budžeta deficīts 2013. gadā nokristos tikai līdz 4 % no IKP.
- Tādējādi kumulatīvs 0,75 % no IKP zaudējums 2013. gadā izpaustos kā budžeta deficīta kāpums par 1 % no IKP. Turklāt budžeta deficīta mērķus var negatīvi ietekmēt iespējamās izdevumu novirzes, jo publisko izdevumu tendences korekcija visos apakšvaldības līmeņos salīdzinājumā ar to iepriekšējām tendencēm nav pamatotas ar pietiekami precīziem pasākumiem. Diezgan optimistiskā prognozētā ieņēmumu attīstība ir balstīta uz hipotēzi par tā saukto "iedzišanas" fenomenu (*catch-up phenomenon*) pēc negatīvas novirzīšanās krīzes laikā, jo tiek paredzēts, ka no 2011. gada līdz 2013. gadam nodokļu pret IKP elastīgums sasniegs vidēji 1,2. Vēl nav precizēts arī nodokļu atvieglojumu samazinājums no 2011. gada un turpmākajos gados par apmēram 0,1 % no IKP katru gadu. Kopumā pieredze liecina, ka izdevumu pārtēriņu iespēju nevar izslēgt. Programmā iekļautās informācijas novērtējums liecina par būtisku risku, ka budžeta deficīta rezultāti 2011.–2013. gada laikposmam var izrādīties sliktāki, nekā plānots programmā.

- (9) Valsts kopējā parāda attiecība 2009. gadā bija lielāka par Līgumā noteikto atsauces vērtību un atbilstīgi programmai turpinās palielināties līdz 2012. gadam. Ir aplēsts, ka valsts kopējais parāds 2009. gadā ir 77,4 % no IKP un ir palielinājies salīdzinājumā ar 2008. gadu (67,4 %). Parāda attiecības palielināšanos veicināja ne tikai budžeta deficīta pieaugums un IKP izaugsmes sarukums, bet arī ievērojama parāda-deficīta korekcija, kas jo īpaši atspoguļoja finanšu operācijas banku un automobiļu nozarē. Programmas laikposmā tiek prognozēts turpmāks kāpums par 9,2 procentpunktiem, sasniedzot līmeni aptuveni 87 % no IKP, ko galvenokārt veicinātu ilgstoši augsts valsts budžeta deficīts. Ņemot vērā būtiskos riskus, kuri apdraud budžeta mērķus, šķiet, ka parāda attiecība attīstīsies mazāk labvēlīgi nekā prognozēts programmā, jo īpaši pēc 2011. gada.
- (10) Prognozes attiecībā uz parādu vidējā termiņā, kurās lēsts, ka IKP pieauguma rādītāji pakāpeniski atjaunosies līdz vērtībām, kas prognozētas pirms krīzes, un nodokļu likmes atgriezīsies pirmskrīzes līmenī, ietverot paredzēto ar sabiedrības novecošanos saistīto izdevumu palielināšanos, liecina, ka ar programmā paredzēto budžeta stratēģiju, kāda tā ir šobrīd un bez turpmākām politikas izmaiņām, nebūtu pietiekami, lai līdz 2020. gadam stabilizētu parāda attiecību pret IKP.
- (11) Novecošanas ilgtermiņa ietekme uz budžetu ir acīmredzami mazāka par ES vidējo rādītāju, un, tā kā jau ir īstenotas pensiju reformas, izdevumi par pensijām pieaug ierobežotāk. Saskaņā ar programmas aplēsēm budžeta stāvoklis 2009. gadā palielina iedzīvotāju novecošanas izraisīto budžeta ietekmi uz ilgtspējas starpību. Nodrošinot primāro pārpalikumu vidējā termiņā, būtu vieglāk samazināt publisko finanšu stabilitātes riskus, kas Komisijas 2009. gada ilgtspējas ziņojumā⁽¹⁾ ir novērtēti kā vidēji.
- (12) Nesen ir ieviestas reformas, lai turpinātu uzlabot vispārējo budžeta struktūru. 2009. gada 9. februārī Parlaments pieņēma pirmo daudzgadu publisko finanšu plānošanas tiesību aktu, nosakot tajā izdevumu mērķus visām vispārējās valdības apakšnozarēm. Tajā jo īpaši ir noteikts budžeta neitralitātes princips jaunu nodokļu atvieglojumu izveidei, kuru kopējās izmaksas pilnībā jākompensē. Šis princips ir obligāts un 2009. gadā gandrīz ir izpildīts,

(1) Padomes 2009. gada 10. novembra secinājumos par valsts finanšu stabilitāti ilgtermiņā norādīts, ka "Padome aicina dalībvalstis to gaidāmajās stabilitātes un konverģences programmās pievērsties stratēģijām, kas vērstas uz stabilitāti" un tā aicina arī turpmāk "Komisiju kopā ar Ekonomikas politikas komiteju un Ekonomikas un finanšu komiteju turpināt izstrādāt metodes, lai laikā līdz nākamajam stabilitātes ziņojumam izvērtētu valsts finanšu stabilitāti ilgtermiņā." Nākamais ziņojums par ilgtspējību paredzēts 2012. gadā.

vērtējot uz daudzgadu pamata. Ikgadējā budžeta struktūra Francijā jo īpaši ietver izdevumu normas, kas noteiktas vispārējās valdības apakšlīmeņiem. Pirmais noteikums, tā sauktais "nulles apjoma pieauguma izdevumu noteikums", ir noteikts centrālās valdības līmenī. Lai arī agrāk pārmaiņas noteikuma "perimetra" varētu būt palīdzējušas to ievērot, perimetru nesēn paplašināja ar mērķi panākt labāku kontroli pār centrālās valdības izdevumiem, un noteikums ir ievērots.

1997. gadā ieviestais valsts veselības apdrošināšanas izdevumu mērķis (*Objectif National des Dépenses d'Assurance Maladie*) ir palīdzējis kontrolēt veselības aprūpes izdevumus, pat ja izdevumu mērķi bieži nav sasniegti. Visbeidzot, vietējo iestāžu izdevumus ierobežo "zelta noteikums" uz juridiska pamata, kas neļauj iestādēm palielināt parādu darbības izdevumu finansēšanai, un noteikums, ka centrālās valdības pārvesto finanšu resursu palielinājums nedrīkst pārsniegt inflācijas līmeni. Tomēr stabilitātes programmās noteiktie mērķi reti kad ir sasniegti. Valdība plāno turpināt fiskālās struktūras reformas. 2010. gada 28. janvārī tika organizēta konference par publiskajām finansēm, lai risinātu jautājumu par Francijas publisko finanšu stāvokļa pasliktināšanos un to, kā īstenot budžeta konsolidāciju. Tika izveidotas vairākas darba grupas, kurām jāierosina aprīlī atklātībai nododamas jaunas reformas un kuru mērķis jo īpaši ir turpināt ierobežot veselības aprūpes izdevumu palielināšanos vai labāk kontrolēt vietējos izdevumus. Tika izveidota arī līdzsvarota budžeta noteikumu darba grupa. Programmā ir norādīts arī tas, ka aprīlī tiks paziņoti jauni pasākumi, kas vērsti uz centrālās valdības izdevumu samazināšanu. Programmā aprakstītā konsolidācijas stratēģija arī paļaujas uz budžeta sistēmas uzlabošanu saskaņā ar šo darba grupu iesniegtajiem priekšlikumiem.

- (13) 2008. gadā Francijas izdevumu attiecība pret IKP ir 52,7 %, kas ir lielākā euro zonā. Publisko izdevumu pieaugums pēdējās desmitgadēs ir veicinājis lielu budžeta deficītu un parāda līmeni, kas ir ietekmējis Francijas publisko finanšu stabilitāti ilgtermiņā. Francijas iestādes 2007. gadā uzsāka valsts pārvaldes politikas vispārēju pārskatīšanu (*Revue Générale des Politiques Publiques jeb RGPP*), lai identificētu veidus, kā padarīt valsts izdevumus efektīvākus. Līdz šim ir identificēti vairāk nekā 300 pasākumi (ar mērķi panākt ietaupījumus aptuveni 0,3 % apmērā no IKP, kas ir diezgan pieticīgi, ja salīdzina ar publisko izdevumu kopsummā, kura pārsniedz 50 % no IKP). Apmēram 0,75 pasākumu ir īstenoti un, piemēram, deva iespēju neaizstāt vienu no diviem pensijā aizejošiem civildienesta ierēdņiem centrālās valdības apakšnozarē. Budžeta likumā 2010. gadam valdība paziņoja, ka RGPP tiks attiecināta arī uz citām centrālajām valsts iestādēm un ka rudenī ir plānots paziņot turpmākas reformas. Visbeidzot, attiecībā uz pensiju sistēmu, kā iepriekš minēts, programma atsaucas uz 2010. gadā plānotu reformu. Nekādi pasākumi vēl nav paziņoti.

(14) Kopumā programmā izklāstītā budžeta stratēģija 2010. gadā atbilst Padomes ieteikumiem saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Tomēr no 2011. gada un turpmāk, ņemot vērā riskus, budžeta stratēģija nešķiet atbilstīga Padomes ieteikumam saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Atbilstīgi programmai vidējie ikgadējie fiskālie pasākumi, kuru pamatā ir (pārreķinātās) strukturālās bilances attīstība, gadā vidēji sasniegtu tikai 0,9 % no IKP. Tas ir nedaudz mazāk, nekā prasīts Padomes ieteikumos saskaņā ar 126. panta 7. punktu ("virs 1 % no IKP") un turklāt ir pakļauts iepriekš minētajiem riskiem. Programmā tomēr ir paredzēts, ka nominālais budžeta deficīts galu galā sasniegs 3 % no IKP, kas notiks galvenokārt izteikti labvēlīgā makroekonomiskā scenārija dēļ programmas pēdējos gados, kā arī saskaņā ar diezgan optimistiskiem pieņēmumiem saistībā ar nodokļu ieņēmumu elastīgumu attiecībā pret IKP. Kopumā, ņemot vērā riskus, kuri apdraud pašreizējo politiku, budžeta deficīta rezultāti laikposmam no 2011. gada līdz 2013. gadam var izrādīties sliktāki nekā plānots programmā, un tie var būt ievērojami jāstiprina, lai novērstu pārmērīgo budžeta deficītu līdz 2013. gadam, kā to ieteikusi Padome. Izmantojot ieņēmumus no apturētā vides nodokļa jaunās versijas, kā minēts programmā, būs vieglāk sasniegt mazliet labākus budžeta mērķus jau no 2010. gada. Visbeidzot, ar budžeta stratēģiju arī var nepietikt, lai parāds atkal sāktu samazināties.

(15) Attiecībā uz prasībām par sniedzamajiem datiem, kas norādītas rīcības kodeksā par stabilitātes un konverģences programmām, programmā sniegti visi obligātie dati un lielākā daļa fakultatīvo datu⁽¹⁾. Lai novērstu pārmērīgo budžeta deficītu, Padome 2009. gada 2. decembra ieteikumā atbilstīgi 104. pantam/126. panta 7. punktam arī aicināja Franciju par Padomes ieteikumu īstenošanā sasniegto ziņot atsevišķā nodaļā stabilitātes programmas atjauninājumos. Francija ievēroja šo ieteikumu.

Vispārējais secinājums ir tāds, ka pēc ievērojamas publisko finanšu pasliktināšanās 2009. gadā, ko izraisīja ekonomiskā lejupslīde un saskaņā ar EEAP veiktie pasākumi, sagaidāms, ka vispārējais valsts budžeta deficīts 2010. gadā turpināsies palielināties līdz 8,2 % no IKP. Konsolidācijas pasākumus un saskaņā ar EEAP veikto pasākumu daļēju atcelšanu kompensētu turpmāki deficītu palielinoši pasākumi, radot izmaksas galvenokārt īstermiņā, tostarp publiskie ieguldījumi, kuru pirmsākums ir publisks aizdevums. Pēc tam budžeta bilance uzlabotos. Sagaidāms arī, ka parāda attiecība programmas laikposmā ievērojami pieaugs. Programmā norādītās korekcijas izraisa budžeta deficīta samazināšanos līdz 3 % no IKP 2013. gadā, bez drošības rezerves, un tās pamatā ir izteikti labvēlīgs makroekonomiskais scenārijs no 2011. gada līdz 2013. gadam, kā arī vidēja ikgadēja budžeta strukturālā korekcija, kas ir nedaudz mazāka par Padomes ieteikto korekciju (virs 1 % no IKP). Tajā, galvenokārt

izdevumu daļā, paredzēti konsolidācijas stratēģijas atbalsta pasākumi, lai gan programmā tie nav precizēti un konkrēti tiks norādīti turpmākajos mēnešos. Līdz ar to budžeta prognozes ir pakļautas būtiskiem negatīviem riskiem, un attiecīgi, iespējams, būs jānostiprina fiskālā konsolidācija, lai nodrošinātu, ka pārmērīgais budžeta deficīts tiek novērsts līdz 2013. gadam. Lielāka primārā pārpalikuma nodrošināšana vidējā termiņā palīdzētu samazināt publisko finanšu stabilitātes apdraudējumus. Programmā ir norādīts, ka 2010. gadā tiks nodota atklātībai pensiju sistēmas reforma.

Ņemot vērā iepriekš minēto novērtējumu un 2009. gada 2. decembra ieteikumu saskaņā ar LESD 126. pantu, Francija tiek aicināta:

i) visā programmas laikposmā izmantot neparedzētus, labvēlīgus apstākļus, saistītus ar makroekonomiskās un fiskālās ainas uzlabošanu, kā arī ar visu paredzēto nodokļu pasākumu īstenošanu, lai paātrinātu budžeta deficīta samazināšanu un kopējā parāda attiecības samazināšanu, cenšoties pietuvināt to atsauces vērtībai 60 % no IKP;

ii) būt gatavai veikt turpmākus konsolidācijas pasākumus, ja gadījumā īstenojas riski saistībā ar to, ka programmā paredzētais makroekonomiskais scenārijs izrādās labvēlīgāks par scenāriju, kurš ir atbilstīgi 126. panta 7. punktam izstrādātā ieteikuma pamatā, un turpināt precizēt vajadzīgos pasākumus, lai laikposmā no 2010. gada līdz 2013. gadam nodrošinātu, ka vidējie fiskālie pasākumi gadā ir virs 1 % no IKP un līdz 2013. gadam novērstu pārmērīgo budžeta deficītu;

iii) nodrošināt, ka jo īpaši izdevumu daļā tiek nostiprināta budžeta sistēma un ka tā efektīvi atbalsta iezīmēto vidēja termiņa fiskālo mērķu sasniegšanu visos apakšvaldības līmeņos, kā plānojuši Francijas valdība.

Francija tiek arī aicināta sniegt vairāk informācijas par galvenajiem pasākumiem, kas ir pamatā paredzētajai konsolidācijai programmai turpmākajos gados, vēlākais, tajās turpmāko stabilitātes programmas atjauninājumu nodaļās, kuras attiecas uz pārmērīgo budžeta deficīta novēršanas procedūru.

⁽¹⁾ Pieņēmumi par īstermiņa un ilgtermiņa procentu likmēm nav sniegti.

Galveno makroekonomikas un budžeta prognožu salīdzinājums

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reālais IKP (izmaiņas %)	SP 2010. g. februāris	0,4	- 2,25	1,4	2,5	2,5	2,5
	COM 2009. g. novembris	0,4	- 2,2	1,2	1,5	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	1,0	0,2-0,5	2,0	2,5	2,5	n. p.
SPCI inflācija (%)	SP 2010. g. februāris	3,2	0,1	1,3	1,6	1,75	1,75
	COM 2009. g. novembris	3,2	0,1	1,1	1,4	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	3,3	1,5	1,75	1,75	1,75	n. p.
Ražošanas apjoma starpība ⁽¹⁾ (% no potenciālā IKP)	SP 2010. g. februāris	0,8	- 2,9	- 2,9	- 2,1	- 1,2	- 0,4
	COM 2009. g. novembris ⁽²⁾	0,8	- 2,5	- 2,5	- 2,4	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	- 0,6	- 1,8	- 1,6	- 1,1	- 0,4	n. p.
Neto aizdevums/aizņēmums attiecībā uz citām pasaules valstīm (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	- 3,3	- 2,5	- 2,8	- 2,8	- 2,7	- 2,7
	COM 2009. g. novembris	- 3,3	- 2,3	- 2,3	- 2,3	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	- 3,4	- 2,6	- 2,5	- 2,4	- 2,4	n. p.
Valsts budžeta ieņēmumi (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	49,3	47,7	47,6	48,6	49,1	49,8
	COM 2009. g. novembris	49,3	47,0	46,8	47,1	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2	n. p.
Valsts budžeta izdevumi (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	52,7	55,6	55,8	54,6	53,7	52,8
	COM 2009. g. novembris	52,7	55,2	55,1	54,8	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3	n. p.
Vispārējā valsts budžeta bilance (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	- 3,4	- 7,9	- 8,2	- 6,0	- 4,6	- 3,0
	COM 2009. g. novembris	- 3,4	- 8,3	- 8,2	- 7,7	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	- 2,9	- 3,9	- 2,7	- 1,9	- 1,1	n. p.
Primārā bilance (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	- 0,6	- 5,4	- 5,5	- 3,2	- 1,7	- 0,1
	COM 2009. g. novembris	- 0,6	- 5,5	- 5,4	- 4,7	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7	n. p.
Cikliski koriģētā bilance ⁽¹⁾ (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	COM 2009. g. novembris	- 3,8	- 7,0	- 7,0	- 6,5	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9	n. p.
Strukturālā bilance ⁽³⁾ (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	COM 2009. g. novembris	- 3,9	- 7,0	- 6,6	- 6,5	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	- 2,6	- 3	- 1,9	- 1,4	- 0,9	n. p.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Valsts kopējais parāds (% no IKP)	SP 2010. g. februāris	67,4	77,4	83,2	86,1	87,1	86,6
	COM 2009. g. novembris	67,4	76,1	82,5	87,6	n. p.	n. p.
	SP 2008. g. decembris	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8	n. p.

Piezīmes:

- (¹) Komisijas dienestu veikts programmā norādītā ražošanas apjomu starpības un cikliski korigēto bilanču pārrēķins, balstoties uz programmās sniegto informāciju.
- (²) Pamatojoties uz aplēsēm par attiecīgi 1,5 %, 1,2 %, 1,2 % un 1,4 % lielu potenciālo izaugsmi 2008.–2011. gadā.
- (³) Cikliski korigēta bilance, neņemot vērā vienreizējus un citus pagaidu pasākumus. Saskaņā ar jaunāko programmu vienreizējie un citi pagaidu pasākumi visā ietvertajā laikposmā (2008.–2013. g.) ir 0, un saskaņā ar Komisijas dienestu 2009. gada novembra prognozi tie ir 0,1 % no IKP 2008. gadā (budžeta deficītu samazinoši) un 0,4 % no IKP 2010. gadā (budžeta deficītu palielinoši).

Avots:

Stabilitātes programma (SP); Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozes (COM); Komisijas dienestu aprēķini.

PADOMES ATZINUMS

par atjaunināto Vācijas stabilitātes programmu 2009.–2013. gadam

(2010/C 140/03)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

(1) Padome 2010. gada 26. aprīlī izskatīja atjaunināto Vācijas stabilitātes programmu laikposmam no 2009. gada līdz 2013. gadam.

(2) Pēc strauja sarūkuma 2008.–2009. gada mijā, ko noteica eksporta kritums, 2009. gada vidū reālais IKP sāka ievērojami palielināties ekspansīvas politikas un atjaunota ārējā pieprasījuma dēļ. Tomēr 2009. gada beigās pieauguma temps atkal kritās, izceļot pašreizējās ekonomikas atveseļošanās nestabilitāti. Lai gan darba tirgus pagaidām joprojām ir elastīgs saistībā ar daļēji valsts finansētajiem īstermiņa darba līgumiem, banku nozare ir cietusi ievērojamus zaudējumus un norakstījumus saistībā ar ieguldījumiem strukturētos aktīvos.

Apjomīgie fiskālās stimulēšanas pasākumi (2009. un 2010. gadā), ko pieņēma saskaņā ar Eiropas ekonomikas

atveseļošanas plānu (EEAP), kā arī ar krīzi saistītā ieņēmumu plāna neizpilde un lielāki izdevumi noteica to, ka valsts budžetā, kas 2008. gadā bija līdzsvarots, 2009. gadā izveidojās deficīts virs 3 % no IKP. Tā rezultātā tika uzsākta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra attiecībā uz Vāciju 2009. gada 2. decembrī, kad Padome noteica 2013. gadu par termiņu pārmērīgā deficīta novēršanai. Lai gan vidējā termiņā atveseļošanās būtu jāveicina agrāk veiktajām strukturālajām reformām (jo īpaši darba tirgū), stabilām uzņēmumu un mājsaimniecību bilancēm un spēcīgai konkurētspējai, galvenais uzdevums būs potenciālās izaugsmes palielināšana, jo sevišķi stiprinot izaugsmes iekšējos avotus. Lai sekmētu ekonomikas atveseļošanu, galvenais ir apvienot nepieciešamo fiskālo konsolidāciju ar banku nozares stabilizāciju, nodrošināt finansējuma pieejamību nefinanšu sektoram un turpināt stiprināt darba tirgus pielāgošanās spējas.

(3) Lai gan liela daļa novērotā faktiskā IKP samazinājuma krīzes apstākļos ir cikliska, nelabvēlīgi ir ietekmēti arī potenciālā ražošanas apjoma līmenis. Turklāt krīze var arī ietekmēt potenciālo izaugsmi vidējā termiņā, kas izpaudīsies kā ieguldījumu apjoma samazinājums, kredītu pieejamības ierobežojumi un pieaugošs strukturālais bezdarbs. Turklāt ekonomiskās krīzes ietekme pastiprinās demogrāfiskās novecošanas negatīvo ietekmi uz potenciālo ražošanas apjomu un publisko finanšu stabilitāti. Šādos apstākļos būs būtiski paātrināt strukturālo reformu tempu, lai atbalstītu potenciālo izaugsmi. Vācijai jo īpaši ir svarīgi sākt reformas, kas uzlabo konkurētspēju pakalpojumu nozarē, darba tirgus integrāciju, kā arī izglītību un apmācību.

(4) Programmas pamatā esošais makroekonomiskais scenārijs paredz, ka pēc sarūkuma 5 % apmērā 2009. gadā reālā IKP pieaugums atjaunosies, pieaugot no 1,4 % 2010. gadā līdz vidēji 2 % atlikušajā programmas laikposmā. Šis scenārijs, kas novērtēts, ņemot vērā šobrīd pieejamo informāciju⁽²⁾, šķiet balstīts uz nedaudz optimistiskiem izaugsmes pieņēmumiem. Reālā IKP pieauguma prognozes gan 2010. gadā, gan 2011. gadā nedaudz pārsniedz Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozi. Turklāt programma paredz nedaudz spēcīgāku privātā patēriņa kāpumu 2011. gadā, ko veicinās labvēlīgākas nodarbinātības, bezdarba un algu pieauguma perspektīvas. Programmas prognozes attiecībā uz inflāciju 2011. gadā var izrādīties pārmērīgi augstas, tomēr atlikušajam programmas laikposmam tās šķiet reālas.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp. Šajā tekstā minētie dokumenti ir pieejami šādā interneta vietnē: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Novērtējumā galvenokārt ņemta vērā Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognoze, kā arī cita informācija, kas kļuvusi pieejama kopš tā laika, tostarp Komisijas dienestu 2010. gada februāra starpposma prognoze.

- (5) Programma paredz, ka valsts budžeta deficīts 2009. gadā sasnies 3,2 % no IKP. Būtiskā pasliktināšanās salīdzinājumā ar 2008. gada līdzsvaroto budžetu lielā mērā atspoguļo automatisko stabilizatoru ietekmi, tomēr to izraisīja arī stimulējošie pasākumi aptuveni 1,75 % apmērā no IKP, ko valdība pieņēma atbilstoši EEAP. Budžeta deficīts galvenokārt palielinājās uz izdevumu rēķina saistībā ar sociālo pabalstu pieaugumu, lielākiem valsts ieguldījumiem un subsīdijām īstermiņa darba līgumu atbalstam. Saskaņā ar programmu plānots, ka 2010. gadā fiskālā politika joprojām būs atbalstoša, bet programmas beigu gados tā kļūs ierobežojoša. Ņemot vērā Vācijas samērā labvēlīgo budžeta un ekonomisko situāciju, turpmāka fiskālā ekspansija 2010. gadā ir piemērota un atbilst EEAP. Saskaņā ar Padomes veicināto atbalsta pakāpeniskas samazināšanas stratēģiju un, lai līdz 2013. gadam novērstu pārmērīgo budžeta deficītu un atgrieztos pie stabila publisko finanšu stāvokļa, ekspansīvu fiskālo nostādni 2009. un 2010. gadā no 2011. gada aizstās būtiski fiskālie ierobežojumi.
- (6) Programma paredz, ka nominālais valsts budžeta deficīts pieaugs no 3,2 % no IKP 2009. gadā līdz 5,5 % 2010. gadā, kas atbilst Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumam saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Turpmāku deficīta palielināšanos 2010. gadā galvenokārt veicina fiskālās stimulēšanas pasākumi un automatisko stabilizatoru ietekme. Paredzams, ka valsts budžeta ieņēmumi saruks par gandrīz 2 % no IKP, ko noteiks māsājniecību atbalsta pasākumi (piemēram, nodokļa samazināšana par veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes iemaksām, veselības apdrošināšanas iemaksu likmes samazināšana, bērnu pabalstu palielināšana un lielāks neapliekamais minimums), kā arī vājāks iekšzemes pieprasījums. Prognozēto valsts budžeta izdevumu pieaugumu par aptuveni 0,5 % no IKP galvenokārt nosaka situācijas pasliktināšanās darba tirgū un turpmāki ieguldījumi publiskajā infrastruktūrā, veicot fiskālās stimulēšanas pasākumus (saskaņā ar Komisijas dienestu aplēsi – aptuveni 0,25 % no IKP). Fiskālās politikas kurss 2010. gadā joprojām būs stipri ekspansīvs, ko atspoguļo strukturālā deficīta kāpums par 2,5 % no IKP (cikliski koriģēts deficīts, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, saskaņā ar Komisijas dienestu pārrēķinu, pamatojoties uz programmā ietvertu informāciju un atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai). Strukturālās bilances spēcīgo pasliktināšanos var galvenokārt skaidrot ar 2010. gadā ieviestajiem jaunajiem stimulēšanas pasākumiem un dažu 2009. gadā veikto stimulējošo pasākumu (piemēram, veselības apdrošināšanas iemaksu likmes samazināšana, papildu ieguldījumi infrastruktūrā) novēloto ietekmi. Strukturālā deficīta izmaiņas, kas aprēķinātas atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai (lejupēja pieeja) un sasniedz – 2,5 % no IKP, atšķiras no izmaiņām, ko izskaidro informācija par 2010. gadā īstenotajiem diskrecionārajiem pasākumiem (augšupēja pieeja), kas saskaņā ar Komisijas dienestu aplēsi ir aptuveni – 1,75 % no IKP. Šī nesakrītība var būt saistīta ar negatīvu struktūras ietekmi uz nodokļu ieņēmumiem, īpaši vājā privātā patēriņa un algu pieauguma dēļ, un paredzamajiem ieņēmumu zaudējumiem no nodokļiem, kas saistīti ar peļņu.
- (7) Vidējā termiņa budžeta stratēģijas galvenais mērķis ir pārmērīgā budžeta deficīta novēršana līdz 2013. gadam, fiskālo pasākumu apjomam laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam sasniedzot vidēji gandrīz 0,75 % no IKP gadā, kas atbilst Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumam saskaņā ar 126. panta 7. punktu.
- Programmā prognozēts, ka no 2011. gada valsts kopbudžeta bilance uzlabosies. Paredzams, ka nominālajā izteiksmē konsolidācija 2011. un 2012. gadā notiks vienādā apmērā – aptuveni 1 procentu punkts gadā, kam 2013. gadā sekos mazāka korekcija apmēram 0,5 procentu punktu apmērā. Paredzētās korekcijas pamatā ir tehniskais pieņēmums par izdevumu virzītu konsolidāciju federālajā līmenī (ierobežojumus vienādi sadalot visās izdevumu kategorijās, izņemot procentu maksājumus un pārvedumus citiem valsts pārvaldes līmeņiem un uz ārvalstīm). Šis tehniskais pieņēmums ir saistīts ar konsolidācijas prasībām, kas izriet no jaunajiem valsts budžeta noteikumiem. Prognozēts, ka gaidāmo konsolidāciju galvenokārt nodrošinās federālā valdība (laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam – aptuveni 2 % no IKP) un mazākā mērā – federālās zemes (aptuveni 0,5 % no IKP). Strukturālajā izteiksmē (veicot pārrēķinu atbilstīgi kopīgi saskaņotai metodoloģijai) prognozēts, ka deficīts samazināsies par aptuveni 0,5 % no IKP 2011. gadā, aptuveni 1 % no IKP 2012. gadā un aptuveni 0,75 % no IKP 2013. gadā. Ņemot vērā parāda līmeņa kāpumu un procentu maksājumu pieaugumu, tuvojoties programmas laikposma beigām, primārajai bilancei jāuzlabojas straujāk par kopējo deficītu. Vācijas vidējā termiņa mērķis ir panākt to, ka valsts budžets strukturālajā izteiksmē ir tuvu līdzsvaram. Saskaņā ar programmu tas nozīmē, ka vidējā termiņa mērķis (VTM) ir – 0,5 % no IKP. Ņemot vērā jaunākās prognozes un parāda līmeni, VTM atspoguļo pakta mērķus. Tomēr atjauninātā stabilitātes programma neparedz VTM sasniegšanu programmas laikposmā.
- (8) Budžeta izpildes rezultāti var izrādīties sliktāki, nekā paredzēts programmā, īpaši 2011. gadā un vēlāk. Tas saistīts ar konkrētu konsolidācijas pasākumu trūkumu pēc 2010. gada, nepieciešamību efektīvi īstenot jaunus valsts budžeta noteikumus centrālajā un zemākā valsts pārvaldes līmenī, neatliekot konsolidācijas centienus uz vēlamiem gadiem, nesakaidrību par turpmāku nodokļu samazinājumu iespējamo ieviešanu, kas paredzēta koalīcijas līgumā, un par to, kā tos saskaņot ar vajadzīgo budžeta samazināšanu, kā arī ar nedaudz optimistiskiem izaugsmes pieņēmumiem. Finanšu tirgus stabilizācijas papildu pasākumi varētu vēl vairāk noslogot budžetu, lai gan, iespējams, valdības atbalsta izmaksas nākotnē varētu būt daļēji atgūstamas.

- (9) Ir aplēsts, ka valsts kopējais parāds 2009. gadā bija 72,5 % no IKP, kas ir vairāk nekā 65,9 % gadu iepriekš. Papildus lielākam budžeta deficītam un mazākam IKP pieaugumam parāda attiecības palielinājumu veicināja arī ievērojama krājumu plūsmas korekcija (aptuveni 1 % no IKP), kas galvenokārt atspoguļo banku glābšanas operācijas. Paredzams, ka parāda attiecība programmas laikposmā palielināsies vēl par 9,5 procentu punktiem, sasniedzot 82 % no IKP, un to galvenokārt noteiks valsts budžeta deficīta pastāvēšana un mazākā mērā – neprecizētas parādu palielināšanas krājumu plūsmas korekcijas par aptuveni 0,5 % no IKP gadā laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam. Programmā iekļauto parāda prognožu pamatā ir pieņēmums, ka parāda līmeni neietekmēs “slikto banku” noteikšana. Papildus riskiem, kas saistīti ar budžeta deficīta virzību, parāda attiecības attīstību apdraud arī riski, kas saistīti ar iespējamām papildu slogiem, kuri izriet no finanšu tirgus stabilizēšanas. Valsts kopējā parāda attiecība pārsniedz Līgumā noteikto atsauces vērtību, un visā programmas laikposmā tai ir tendence pieaugt.
- (10) Vidēja termiņa parādu prognozes, kurās pieņemts, ka IKP pieauguma koeficienti tikai pakāpeniski atjaunosies līdz vērtībām, kas prognozētas pirms krīzes, un nodokļu likmes atgriezīsies pirmskrīzes līmenī, ietverot paredzēto ar sabiedrības novecošanos saistīto izdevumu palielināšanos, liecina, ka ar programmā paredzēto budžeta stratēģiju, kāda tā ir šobrīd un bez turpmākām politikas izmaiņām, varētu līdz 2020. gadam stabilizēt parāda attiecību pret IKP.
- (11) Sabiedrības novecošanas ilgtermiņa ietekme uz budžetu ir nedaudz lielāka par ES vidējo rādītāju. Programmā lēsts, ka budžeta stāvoklis 2009. gadā pastiprina to, ka sabiedrības novecošanās ietekme uz budžetu iedarbojas uz ilgtspējības starpību. Nodrošinot primāros pārpalikumus vidējā termiņā, būtu vieglāk samazināt publisko finanšu stabilitātes riskus, kurus Komisija 2009. gada Ziņojumā par ilgtspējību ⁽¹⁾ novērtēja kā vidējus.
- (12) Vācijas fiskālo sistēmu būtiski stiprinājuši jaunie budžeta noteikumi, kas 2009. gada augustā iestrādāti Konstitūcijā. Noteikumiem ir tāda pati struktūra kā Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajai daļai, un tie paredz, ka

budžeta stāvoklim ir jābūt tuvu līdzsvaram, nosakot federālā budžeta strukturālā deficīta griestus 0,35 % apmērā no IKP no 2016. gada, ar pārejas periodu no 2011. gada. Federālo zemju reģionālajiem budžetiem no 2020. gada jābūt strukturāli līdzsvarotiem, bet to attiecīgie konsolidācijas risinājumi vēl nav skaidri. Samazināšanas plānu trūkums par federālo līmeni zemākos budžeta līmeņos un neskaidrība par sociālā nodrošinājuma fondu nākotnes finansējuma vajadzībām potenciāli apdraud valsts budžeta konsolidāciju. Tomēr jaunie noteikumi uzlabo fiskālo ticamību un būtiski samazina diskrecionāras rīcības iespējas salīdzinājumā ar iepriekšējiem budžeta noteikumiem, kas nespēja novērst parāda uzkrāšanos iepriekšējās desmitgadēs. Jaunizveidotā Stabilitātes padome (*Stabilitätsrat*), ko veido federālā līmeņa un zemju līmeņa finanšu ministri, veiks regulāru federālā un reģionālo budžetu uzraudzību, tostarp istenojot konsolidācijas pasākumus atbilstīgi Stabilitātes un izaugsmes paktam. Tomēr Padomes ieteikumi nav saistoši, un tai nav tiesību noteikt sankcijas. Plānots, ka jauno sistēmu vēl vairāk stiprinās pāreja no augšupējas pieejas uz lejupēju pieeju budžeta plānošanā, uzlabojot Finanšu ministrijas veikto izdevumu kontroli un tādējādi veicinot atbilstību budžeta noteikumos paredzētajai konsolidācijai. Turklāt valdība plāno pakāpenisku federālā budžeta plānošanas un grāmatvedības sistēmas modernizāciju, pievēršot lielāku uzmanību uz darbības rezultātiem vērstam ieņēmumu un izdevumu novērtējumam.

- (13) Lai gan kopumā Vācijas publiskās finanses raksturo augsta kvalitāte, iespējami turpmāki uzlabojumi. Ieņēmumu daļā joprojām pārāk sarežģīti ir uzņēmumu un ienākuma nodokļu kodeksi, un nodokļu sistēma piedāvā neskaitāmus atvieglojumus. Neraugoties uz turpmākiem plāniem palielināt izdevumus izglītībai, kā arī pētniecībai un attīstībai, samērā zemā ieguldījuma attiecība pret sabiedrisko patēriņu liecina, ka iespējams izdevumu sastāvs, kas būtu vairāk orientēts uz izaugsmi.

Lai gan programma atzīst valsts subsīdiju visaptverošas pārskatīšanas nozīmi, tā nesatur nekādus konkrētus plānus šajā jomā. Papildu ieguvumus efektivitātes ziņā varētu panākt, uzlabojot budžeta koordinēšanu federālās un reģionālā valdību līmenī un turpinot valsts pārvaldes reorganizāciju (piemēram, plašāk izmantojot kvalitātes pārvaldību, ārpakalpojumus, e-valdības iespējas, samazinot nodarbinātību valsts sektorā utt.) ⁽²⁾. Fiskālās konsolidācijas nepieciešamība ierobežo iespējas piešķirt valsts pensiju sistēmai subsīdijas no valsts budžeta. Nesen veiktā pensiju koriģēšanas formulas ārkārtas maiņa mazina sāktu pensiju reformu ticamību, jo paredzētā korekcija vēlākos gados var sagādāt grūtības. Attiecībā uz likumā paredzēto veselības apdrošināšanu valdība izveidojusi īpašu komiteju ministriju līmenī, lai pārskatītu veselības aprūpes sistēmas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 10. novembra secinājumos par publisko finanšu stabilitāti norādīts, ka “Padome aicina dalībvalstis to gaidāmajās stabilitātes un konverģences programmās pievērsties stratēģijām, kas vērstas uz ilgtspējību” un tā aicina arī turpmāk “Komisiju kopā ar Ekonomikas politikas komiteju un Ekonomikas un finanšu komiteju turpināt izstrādāt metodes, lai laikā līdz nākamajam stabilitātes ziņojumam, kurš paredzēts 2012. gadā, izvērtētu publisko finanšu stabilitāti ilgtermiņā.”

⁽²⁾ Skatīt *Bundesrechnungshof* (2009), “Chancen zur Entlastung und Modernisierung des Bundeshaushalts”.

finansējumu, īpaši izskatot iespējas atdalīt veselības apdrošināšanas iemaksas no algu ieņēmumiem, lai samazinātu ar algām nesaistītās darbaspēka izmaksas. Pirmie rezultāti gaidāmi 2010. gada jūlijā.

- (14) Kopumā programmā izklāstītā budžeta stratēģija 2010. gadā atbilst Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumam saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Tomēr no 2011. gada, ņemot vērā riskus, budžeta stratēģija, iespējams, pilnībā neatbilst Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumam saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Jo īpaši konsolidācijas virzību no 2011. gada nepamato konkrēti pasākumi, un nav informācijas par jaunās valdības koalīcijas līgumā paredzēto ekspansīvo pasākumu iespējamo ieviešanu un to saskaņošanu ar nepieciešamo budžeta samazināšanu. Valsts budžeta noteikumi, kas ir konsolidācijas plānu pamats, joprojām vēl nav ieviesti visos valsts pārvaldes līmeņos. Turklāt, ja ekonomikas atveseļošanās izrādītos gausāka, nekā pašlaik paredzēts, tas varētu apdraudēt budžeta mērķu sasniegšanu.

Ņemot vērā riskus, vidējais ikgadējo fiskālo pasākumu apjoms var izrādīties nepietiekams, lai nodrošinātu korekciju, ko Padome ierosinājusi saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Ja īstenojas programmā paredzētās parāda prognozes un iespējamo turpmāku finanšu tirgus stabilizācijas pasākumu riski, budžeta stratēģija nav pietiekama, lai nodrošinātu, ka parāda attiecība pret IKP atkal sāk samazināties. Paredzētā uz izdevumu samazināšanu balstītā konsolidācija, kā arī plānotais tēriņu pieaugums izglītībai, pētniecībai un attīstībai atbilstu mērķim veicināt potenciālās izaugsmes uzlabošanu. Tomēr bažas izraisa prognozētā kopējo ieguldījumu rādītāja samazināšanās zem 2009. gada līmeņa.

- (15) Attiecībā uz prasībām par sniedzamajiem datiem, kas norādītas rīcības kodeksā par stabilitātes un konverģences programmām, programmā vērojami daži trūkumi attiecībā uz obligātajiem un fakultatīvajiem datiem⁽¹⁾. Savos 2009. gada 2. decembra ieteikumos saskaņā ar 126. panta 7. punktu, lai novērstu pārmērīgo budžeta deficītu, Padome aicināja Vāciju arī ziņot par sasniegto Padomes ieteikumu īstenošanā atsevišķā stabilitātes programmu atjauninājumu nodaļā. Programmas atjauninājuma attiecīgajā nodaļā sniegta tikai ļoti ierobežota informācija par to, kā Vācijas valdība plāno īstenot Padomes ieteikumu.

Kopumā jāsecina, ka pēc finanšu un ekonomikas krīzes Vācijas publiskās finanses ir ievērojami pasliktinājušās saistībā ar automātisko stabilizatoru darbību un plašiem krīzes novēršanas pasākumiem atbilstīgi EEAP. Paredzētā uz izdevumu samazināšanu balstītā konsolidācija no 2011. gada nodrošinātu pārmērīgā budžeta deficīta novēršanu līdz 2013. gadam. Tomēr,

⁽¹⁾ Proti, nav datu par ieņēmumiem no īpašuma, parāda faktisko vidējo procentu likmi, nav minētas sīkas krājumu plūsmas korekcijas kategorijas un cikliskās norises, bet dati kategorijās "atbildība nodarbinātajiem un starppatēriņš" un "sociālie maksājumi" sniegti atšķirīgā apkopojumā. Tādēļ ir grūtāk informāciju objektīvi novērtēt.

ņemot vērā riskus, no 2011. gada budžeta stratēģija, iespējams, neatbilst Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumam saskaņā ar 126. panta 7. punktu. Tas saistīts ar konkrētu samazinājumu veicinošu pasākumu trūkumu pēc 2010. gada, neskaidrību par turpmāku nodokļu samazinājumu ieviešanu, kas paredzēta jaunās valdības koalīcijas līgumā, un par to, kā tos saskaņot ar vajadzīgo konsolidāciju, riskiem, kas saistīti ar to, cik spēcīga būs ekonomikas atveseļošanās, un iespējamo turpmāku finanšu tirgus stabilizācijas pasākumu nepieciešamību.

Tādējādi, lai panāktu plānoto fiskālo konsolidāciju, būs būtiski pilnībā ieviest pastiprinātu vidējā termiņa budžeta struktūru, un būs vajadzīga visu valsts pārvaldes līmeņu stingra apņēmība to ievērot. Ņemot vērā nepieciešamību saskaņot vajadzīgo fiskālo konsolidāciju ar tautsaimniecības ilgtermiņa izaugsmes potenciāla stiprināšanu, plānotā konsolidācija, pamatojoties uz izdevumu samazināšanu, šķiet atbilstoša, tāpat kā plānotā izdevumu palielināšana izglītībai, pētniecībai un attīstībai. Ja valsts parāds palielināsies un atkal tiks ieviestas pensiju koriģēšanas formulas ārkārtas izmaiņas, kā arī, ņemot vērā neskaidrību attiecībā uz likumā paredzētās veselības apdrošināšanas finansējumu, atkal jāpievēršas pasākumiem, kuru mērķis ir stiprināt publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

Ņemot vērā iepriekš minēto novērtējumu un 2009. gada 2. decembra ieteikumu saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, Vācija tiek aicināta:

- i) precizēt plānotās konsolidācijas nodrošināšanai nepieciešamos pasākumus; īstenot budžeta stratēģiju laikposmam no 2011. gada līdz 2013. gadam atbilstīgi programmai, lai līdz 2013. gadam novērstu pārmērīgo budžeta deficītu; kā izklāstīts pārmērīga deficīta procedūras ieteikumā, izmantot iespējas, kas rodas neatkarīgi no fiskālajiem centieniem, tostarp no labākiem ekonomiskiem apstākļiem radušās iespējas, lai paātrinātu kopējā parāda attiecības samazināšanos līdz atsauces vērtībai 60 % no IKP;
- ii) nodrošināt pilnīgu konstitūcijā paredzēto jauno budžeta noteikumu ieviešanu visos valsts pārvaldes līmeņos un novērst 2008. gadā notikušās novirzes no pensiju korekcijas formulas, kā plānots.

Vācija arī tiek aicināta savlaicīgi (lai varētu veikt efektīvas rīcības novērtējumu atbilstīgi pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai) iesniegt programmas papildinājumu, kurā ziņots par sasniegto, īstenojot Padomes 2009. gada 2. decembra ieteikumu saskaņā ar 126. panta 7. punktu, un sīki izklāstīt konsolidācijas stratēģijas pasākumus, kas būs vajadzīgi, lai gūtu panākumus pārmērīga budžeta deficīta novēršanā.

Vācija tiek aicināta arī stingrāk ievērot rīcības kodeksā izklāstītās prasības par datiem.

Galveno makroekonomikas un budžeta prognožu salīdzinājums

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reālais IKP (izmaiņas %)	SP 2010. g. janvāris	1,3	- 5,0	1,4	2	2	2
	COM 2009. g. novembris	1,3	- 5,0	1,2	1,7	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	1,3	- 2,3	1,25	1,25	1,25	n. p.
SPCI inflācija (%)	SP 2010. g. janvāris	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.
	COM 2009. g. novembris	2,8	0,3	0,8	1,0	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.	n. p.
Ražošanas apjoma starpība ⁽¹⁾ (% no potenciālā IKP)	SP 2010. g. janvāris	3,2	- 2,6	- 2,1	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	COM 2009. g. Novembris ⁽²⁾	3,0	- 2,9	- 2,6	- 2,2	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	2,2	- 0,9	- 0,7	- 0,7	- 1,0	n. p.
Tīrais aizdevums/aizņēmums attiecībā uz citām pasaules valstīm (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	6,6	4,5	4,9	5	5,5	5,5
	COM 2009. g. novembris	6,6	4,0	3,8	3,7	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	7,1	7,0	7	7	7	n. p.
Valsts budžeta ieņēmumi (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	43,7	44,4	42,5	42	42	42
	COM 2009. g. novembris	43,7	44,6	43,3	42,9	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	44	43,5	42,5	42,5	43	n. p.
Valsts budžeta izdevumi (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	43,7	47,6	48	47	46	45
	COM 2009. g. novembris	43,7	48,0	48,3	47,5	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	44	46,5	46,5	45,5	45,5	n. p.
Vispārējā valsts budžeta bilance (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	0,0	- 3,2	- 5,5	- 4,5	- 3,5	- 3
	COM 2009. g. novembris	0,0	- 3,4	- 5,0	- 4,6	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	0	- 3	- 4	- 3	- 2,5	n. p.
Primārā bilance (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	2,7	- 0,6	- 3	- 2	- 0,5	0,5
	COM 2009. g. novembris	2,7	- 0,6	- 2,2	- 1,7	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	2,5	0	- 1	0	0,5	n. p.
Cikliski koriģētā bilance ⁽¹⁾ (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	- 1,6	- 1,9	- 4,4	- 4,1	- 3,1	- 2,3
	COM 2009. g. novembris	- 1,5	- 1,9	- 3,6	- 3,5	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	- 1,2	- 2,4	- 3,5	- 2,4	- 2,1	n. p.
Strukturālā bilance ⁽³⁾ (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	- 1,2	- 1,8	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,3
	COM 2009. g. novembris	- 1,1	- 1,9	- 3,6	- 3,5	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	- 0,8	- 2,5	- 3,4	- 2,4	- 2,1	n. p.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Valsts kopējais parāds (% no IKP)	SP 2010. g. janvāris	65,9	72,5	76,5	79,5	81	82
	COM 2009. g. novembris	65,9	73,1	76,7	79,7	n. p.	n. p.
	SP 2009. g. janvāris	65,5	68,5	70,5	71,5	72,5	n. p.

Piezīmes:

- (1) Komisijas dienestu veikts programmā norādītā ražošanas apjomu starpības un cikliski koriģēto bilanču pārrēķins, balstoties uz programmās sniegto informāciju.
- (2) Pamatojoties uz attiecīgi 1,0 %, 0,7 %, 0,9 % un 1,2 % lēsto potenciālo pieaugumu 2008.–2011. gadā.
- (3) Cikliski koriģēta bilance, ņemot vērā vienreizējus un citus pagaidu pasākumus. Vienreizējie un citi pagaidu pasākumi veido 0,4 % no IKP 2008. gadā un 0,1 % no IKP 2009. gadā (deficītu palielinoši) saskaņā ar pēdējo programmas atjauninājumu un 0,3 % no IKP 2008. gadā (deficītu palielinoši) saskaņā ar Komisijas dienestu 2009. gada novembra prognozi. Jaunākajā programmas atjauninājumā laikposmam no 2010. gada līdz 2013. gadam un Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozē laikposmam no 2009. gada līdz 2011. gadam vienreizēji pasākumi un citi pagaidu pasākumi nav paredzēti.

Avots:

Stabilitātes programma (SP); Komisijas dienestu 2009. gada rudens prognozes (COM); Komisijas dienestu aprēķini.

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK līguma 87. un 88. panta noteikumiem

Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/C 140/04)

Lēmuma pieņemšanas datums	12.1.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 626/08
Dalībvalsts	Spānija
Reģions	País Vasco
Nosaukums (un/vai saņēmēja nosaukums)	<i>Ayudas a actividades culturales de carácter supramunicipal</i>
Juridiskais pamats	<i>Orden 3 de Diciembre de 2008, de la Consejería de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones para la realización, durante el ejercicio 2009, de programas o actividades culturales particulares de ámbito supramunicipal</i>
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta veids	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi EUR 0,75 miljoni Kopējais plānotais atbalsta apjoms EUR 0,75 miljoni
Atbalsta intensitāte	70 %
Atbalsta ilgums	1.1.2009.–31.12.2009.
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	<i>Departamento de Cultura del Gobierno Vasco C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA</i>
Cita informācija	—

Lēmuma autentiskais(-ie) teksts(-i) bez konfidenciālās informācijas ir pieejams(-i):

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lv.htm

Lēmuma pieņemšanas datums	20.11.2009.
Valsts atbalsta numurs	N 378/09
Dalībvalsts	Nīderlande
Reģions	Noord-Brabant
Nosaukums (un/vai saņēmēja nosaukums)	Verruiming van de Monumentenregeling in Noord-Brabant
Juridiskais pamats	Titel 4.2 Algemene wet bestuursrecht Algemene Subsidie Verordening Noord-Brabant Monumenten
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Kultūras mantojuma saglabāšana, Kultūras veicināšana
Atbalsta veids	Tiešā dotācija
Budžets	Kopējais plānotais atbalsta apjoms EUR 25 miljoni
Atbalsta intensitāte	100 %
Atbalsta ilgums	līdz 31.12.2013.
Tautsaimniecības nozares	Celtniecība, Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Stimulus Programmanagement Postbus 585 5600 AN Eindhoven NEDERLAND
Cita informācija	—

Lēmuma autentiskais(-ie) teksts(-i) bez konfidenciālās informācijas ir pieejams(-i):

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lv.htm

—

**Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar 107. un 108. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību
Gadījumi, attiecībā uz kuriem Komisijai nav iebildumu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/C 140/05)

Lēmuma pieņemšanas datums	21.4.2010.
Atbalsts Nr.	N 1/10
Dalībvalsts	Spānija
Reģions	País Vasco
Nosaukums (un/vai saņēmēja nosaukums)	<i>Régimen de ayudas a los museos del País Vasco</i>
Juridiskais pamats	<i>Orden de 10 de diciembre de 2009 de la Consejera de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones destinadas a la promoción museística y al desarrollo de actividades museísticas relacionadas con el patrimonio y la difusión cultural</i>
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta veids	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi EUR 0,62 miljoni; Kopējais plānotais atbalsta apjoms EUR 0,62 miljoni
Atbalsta intensitāte	75 %
Atbalsta ilgums	4.2010.–31.12.2010.
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	<i>Consejería de Cultura C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA</i>
Cita informācija	—

Lēmuma autentiskais(-ie) teksts(-i) bez konfidenciālās informācijas ir pieejams(-i):

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lv.htm

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta COMP/M.5843 – *Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer*)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/C 140/06)

Komisija 2010. gada 21. maijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar kopējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanas sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
 - elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/lv/index.htm>) ar dokumenta numuru 32010M5843. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Kopienu tiesību aktiem.
-

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

PADOME

Padomes secinājumi (2010. gada 25. maijs) par Eiropas Savienības preču zīmju sistēmas turpmāku pārskatīšanu

(2010/C 140/07)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

1. ATGĀDINA, ka 2007. gada maijā tā pieņēma secinājumus par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes un dizainparaugi) (še turpmāk – ITSB) finanšu plānu un Kopienas preču zīmju sistēmas turpmāku attīstību ⁽¹⁾;
2. APLIECINA vienošanos, kas 2008. gada 18.–19. septembrī panākta ITSB valdes un budžeta komitejas kopējā sanāksmē, par budžeta pasākumu kopumu, kuru mērķis ir turpmāk panākt labāku ITSB budžeta līdzsvaru; pasākumu kopumā ietilpst trīs galvenie elementi: i) samazināt maksu par Kopienas preču zīmes dotās aizsardzības iegūšanu, ii) izveidot sadarbības fondu un iii) turpmāk 50 % no maksas par atjaunošanu izsniegt dalībvalstu preču zīmju birojiem (še turpmāk – valstu biroji);
3. PIEKRĪT, ka šie budžeta pasākumi ir ne tikai piemērots un lietderīgs instruments, ar ko garantēt ITSB līdzsvarotu budžetu turpmāk, bet tie arī veicina visas Eiropas preču zīmju sistēmas modernizāciju, racionalizāciju, saskaņošanu un stiprināšanu saistībā ar pastiprinātu ITSB un valstu biroju sadarbību;
4. PAUŽ GANDARĪJUMU par to, ka saskaņā ar 2008. gada septembra vienošanos ir panākts, ka ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 355/2009 no 2009. gada 1. maija būtiski tika samazināta Kopienas preču zīmes reģistrācijas maksa;
5. PAUŽ GANDARĪJUMU par ievērojamo progresu, ko ITSB ir panācis, izveidojot sadarbības fondu, un AICINA ITSB šo darbu prioritārā kārtā pabeigt, lai fonds pēc iespējas drīz pilnībā darbotos un lai tajā aktīvi piedalītos valstu biroji;
6. ATGĀDINOT Komisijas Paziņojumu (2008. gada 16. jūlijs) par Eiropas rūpnieciskā īpašuma tiesību stratēģiju ⁽²⁾;
7. PAUŽ GANDARĪJUMU par to, ka Komisija ir sākusi izpēti par to, kā Eiropā funkcionē preču zīmju sistēma, un ATBALSTA izpētes mērķus, kas norādīti darba uzdevumā;
8. PIENĒM ZINĀŠANAI izpētes provizoriskos secinājumus, ar ko Intelektuālā īpašuma jautājumu darba grupa iepazīstināja 2010. gada 25. martā;
9. AICINA Komisiju pabeigt izpēti, lai tādējādi nodrošinātu stabilu pamatu tās turpmākajām tiesību aktu ierosmēm;
10. ATZĪST, ka vairums Kopienas preču zīmju sistēmas lietotāju apvienību ir apmierinātas ar šo sistēmu un ar to, ka vienlaikus pastāv Kopienas un valstu preču zīmes, un uzskata, ka sistēma ir jāuzlabo, veicot turpmāku pārskatīšanu, kurā ņem vērā nepieciešamību pēc līdzsvarotām saiknēm starp Kopienas un valstu preču zīmju sistēmām;

⁽¹⁾ Padomes dokuments Nr. 9427/07.⁽²⁾ Padomes dokuments Nr. 12267/08.

11. ATZĪST, ka valstu preču zīmes vēl arvien atbilst daudzu pieteikumu iesniedzēju vajadzībām un ka tāpēc valstu preču zīmju aizsardzība būtu jā saglabā kā izvēles iespēja šiem pieteikumu iesniedzējiem;

12. ATGĀDINA par Komisijas Paziņojumu (2009. gada 11. septembris) par intelektuālā īpašuma tiesību stingrāku piemērošanu iekšējā tirgū ⁽¹⁾;

13. ATGĀDINA par Padomes Rezolūciju (2010. gada 1. marts) par intelektuālā īpašuma tiesību stingrāku piemērošanu iekšējā tirgū ⁽²⁾;

14. AICINA Komisiju iesniegt priekšlikumus pārskatīt Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi un Direktīvu 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm.

Pārskatīšanā jo īpaši būtu jāietver šādi elementi:

— ieviest konkrētu noteikumu, lai definētu ITSB un valstu biroju sadarbības sistēmu,

— nepārprotami noteikt, ka prakses un instrumentu saskaņošana ir visiem ES preču zīmju birojiem vēlams mērķis un ka ITSB ar aktīvu valdes iesaistīšanos būtu jāatbalsta un jāveicina centieni sasniegt šo mērķi,

— noteikt skaidru juridisko pamatu tam, ka ITSB iesaistās ar tiesībaizsardzību saistītās darbībās, tostarp viltošanas apkarošanā, jo īpaši – veicinot ITSB sadarbību ar valstu birojiem atbilstīgi to nacionālajām kompetencēm un ar Eiropas Viltotības un pirātisma novērošanas centru ⁽³⁾,

— izveidot juridisko pamatu tam, lai 50 % no ITSB saņemtās maksas par atjaunošanu izsniegtu valstu birojiem saskaņā ar taisnīgiem, objektīviem un piemērotiem sadales kritērijiem, kas būtu jādefinē tā, lai *inter alia* garantētu, ka katra dalībvalsts saņem vismaz minimālo summu; un ieviest piemērotus mehānismus, kuros pienācīgi ņem vērā katram valsts birojam piemērojamos finanšu noteikumus, lai nodrošinātu, ka šie līdzekļi ir pieejami valstu birojiem un tiek izmantoti mērķiem, kas ir cieši saistīti ar preču zīmju aizsardzību, popularizēšanu un/vai ieviešanu, kā arī viltošanas apkarošanu,

— grozījumi un vajadzības gadījumā citi pasākumi, kuru mērķis ir atbalstīt savstarpēji papildinošo saikni starp Kopienas un valstu preču zīmju sistēmām,

— pasākumi, lai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (kodificēta versija) ⁽⁴⁾ labāk saskaņotu ar Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) ⁽⁵⁾, un tādējādi vēl vairāk veicinātu to, ka tiek samazinātas neatbilstības visā Eiropas preču zīmju sistēmā kopumā.

⁽¹⁾ Padomes dokuments Nr. 13286/09.

⁽²⁾ OV C 56, 6.3.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ Īpaši ņemot vērā 24. un 38. punktu Padomes 2010. gada 1. marta rezolūcijā par intelektuālā īpašuma tiesību stingrāku piemērošanu iekšējā tirgū.

⁽⁴⁾ OV L 299, 8.11.2008., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2010. gada 28. maijs

(2010/C 140/08)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,2384	AUD	Austrālijas dolārs	1,4534
JPY	Japānas jena	113,06	CAD	Kanādas dolārs	1,2954
DKK	Dānijas krona	7,4411	HKD	Hongkongas dolārs	9,6470
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,84995	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,8165
SEK	Zviedrijas krona	9,6580	SGD	Singapūras dolārs	1,7312
CHF	Šveices franks	1,4258	KRW	Dienvietkorejas vona	1 479,69
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvietāfrikas rands	9,4046
NOK	Norvēģijas krona	7,9615	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,4599
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,2665
CZK	Čehijas krona	25,780	IDR	Indonēzijas rūpija	11 387,55
EEK	Igaunijas krona	15,6466	MYR	Malaizijas ringits	4,0781
HUF	Ungārijas forints	273,93	PHP	Filipīnu peso	57,118
LTL	Lietuvas lits	3,4528	RUB	Krievijas rublis	37,9200
LVL	Latvijas lats	0,7080	THB	Taizemes bāts	40,328
PLN	Polijas zlots	4,0615	BRL	Brazīlijas reāls	2,2492
RON	Rumānijas leja	4,1646	MXN	Meksikas peso	15,8205
TRY	Turcijas lira	1,9299	INR	Indijas rūpija	57,4347

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

V

(Atzinumi)

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

VALSTS ATBALSTS – SPĀNIJA

Valsts atbalsts C 10/10 (ex N 562/09) – Pārstrukturēšanas atbalsts A NOVO Comlink SL

Uzaicinājums iesniegt piezīmes saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/C 140/09)

Ar 2010. gada 24. marta vēstuli, kas autentiskā valodā ir pievienota šim kopsavilkumam, Komisija informēja Spānijas Karalisti par lēmumu uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz iepriekšminēto atbalstu.

Viena mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes par pasākumiem, attiecībā uz kuriem Komisija uzsāk procedūru, nosūtot tās uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fakss +32 22961242

Šīs piezīmes paziņos Spānijai. Ieinteresētā persona, kas iesniedz piezīmes, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šādas prasības iemeslus.

KOPSAVILKUMA TEKSTS

PROCEDŪRA

Spānija 2009. gada 16. oktobrī paziņoja par pārstrukturēšanas atbalstu uzņēmumam A NOVO Comlink SL. Komisija 2009. gada 12. novembrī pieprasīja papildu informāciju, ko Spānija iesniedza 2010. gada 25. janvārī.

ATBALSTA SAŅĒMĒJA UN PĀRSTRUKTURĒŠANAS APRAKSTS

Andalūzijas reģiona plānotais atbalsts pamatojas uz atbalsta shēmu MVU (*Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*), saskaņā ar kuru uz lielajiem uzņēmumiem attiecas paziņošanas prasība. A NOVO Comlink SL (turpmāk tekstā "A NOVO") ir liels uzņēmums, kas nodarbojas ar datoru, mobilo telefonu un citu elektronisko ierīču pēcpārdošanas pakalpojumu sniegšanu. Tas ir

Francijas uzņēmuma A NOVO SA 100 % meitasuzņēmums. Sākotnēji A NOVO ražoja telefonus. Laikposmā no 2004. līdz 2006. gadam A NOVO pārtrauca ražošanu un pievērsās pēcpārdošanas pakalpojumiem. Šobrīd uzņēmumam A NOVO ir finansiālas grūtības. Paziņotais pārstrukturēšanas plāns tika sagatavots 2008. gada novembrī. Šajā plānā ir ierosināts turpināt pašreizējās A NOVO darbības, kā arī paredzēta izaugsme visās darbības jomās. Paziņotais atbalsts ietver garantiju aizdevumam EUR 4 375 miljonu apmērā, procentu subsīdiju minētajam aizdevumam un aizdevumu EUR 2 miljonu apmērā, ko piešķirīs Andalūzijas reģions. Turklāt 2009. gada maijā A NOVO saņēma glābšanas atbalstu aizdevumu garantijas veidā, par ko Komisija netika informēta.

NOVĒRTĒJUMS

Komisija uzskata, ka šie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

Pēc minēto valsts atbalsta pasākumu izvērtēšanas saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu un Kopienas pamatnostādņem par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽¹⁾ Komisija nolēma uzsākt procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam, jo tā apšauba, ka ir izpildīti nosacījumi pārstrukturēšanas atbalsta apstiprināšanai.

Komisija apšauba, ka A NOVO ir tiesīgs saņemt pārstrukturēšanas atbalstu saskaņā ar minēto pamatnostādņu 10. un 11. punktu, jo šis uzņēmums ir lielas uzņēmumu grupas daļa. Komisija apšauba, ka pārstrukturēšanas plāns nodrošinās uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju, kā tas noteikts minēto pamatnostādņu 35. un 36. punktā. Šajā plānā nav paredzēti nekādi kompensācijas pasākumi, piemēram, jaudas samazināšana (pamatnostādņu 38. un 39. punkts), ne arī saņēmēja paša ieguldījums, kā tas noteikts pamatnostādņu 43. punktā. Turklāt nav skaidrs, vai atbalsta summa ir ierobežota līdz nepieciešamajam minimumam (pamatnostādņu 45. punkts).

Tāpēc Komisija apšauba, ka pārstrukturēšanas atbalsts ir saderīgs ar glābšanas un pārstrukturēšanas atbalsta pamatnostādņem. Turklāt Komisijai nav pietiekamas informācijas, lai izvērtētu nepazīnotā glābšanas atbalsta saderību. Visbeidzot, ir maz ticams, ka šie pasākumi varētu būt saderīgi atbilstoši valsts atbalsta pasākumu pagaidu shēmai, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos⁽²⁾.

VĒSTULES TEKSTS

“Por la presente, la Comisión informa al Reino de España de que, tras examinar la información suministrada por sus autoridades sobre las medidas mencionadas anteriormente y notificadas de conformidad con el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (denominado en lo sucesivo “TFUE”)⁽³⁾, ha decidido iniciar el procedimiento del artículo 108, apartado 2, de dicho Tratado.

1. PROCEDIMIENTO

- (1) El 16 de octubre de 2009, España notificó una ayuda de reestructuración planteada por la región de Andalucía en

favor de A NOVO Comlink SL. El 12 de noviembre de 2009, la Comisión pidió información adicional. El 25 de enero de 2010, España presentó la información solicitada.

2. DESCRIPCIÓN

2.1. Beneficiario

- (2) A NOVO Comlink SL es una gran empresa activa en el sector de las actividades postventa para ordenadores, teléfonos móviles y otros equipos electrónicos. Es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA. A NOVO Comlink SL (en lo sucesivo A NOVO) posee el 100 % de A NOVO Arce SL y de Cedro Soluciones SL. Originalmente, A NOVO fabricaba teléfonos. Entre 2004 y 2006, A NOVO cesó las actividades de producción y se concentró en los servicios postventa. A NOVO está situada en Málaga, en la región de Andalucía, un área que puede beneficiarse de ayuda regional con arreglo a la excepción del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE.

- (3) La plantilla de A NOVO creció de 263 personas en 2006 a 402 en 2008. En 2008, A NOVO tenía un volumen de negocios de 15,3 millones. Las ventas de servicios postventa en 2008 ascendieron a 14 889 millones EUR; eran de 8 672 millones EUR en 2006 y de 12 984 millones EUR en 2007 (estimación para 2009: 16 118 millones EUR). A NOVO no padece un exceso de capacidad de mano de obra o de equipos. Prevé un crecimiento del volumen de negocios cercano al 10 % para 2009 y del 6 % para el siguiente. Las actuales cuotas de mercado en el sector de los servicios postventa en España son de aproximadamente el 40 % para los ordenadores, el 30 % para los teléfonos móviles y el 10 % para los descodificadores de televisión.

2.2. Dificultades financieras

- (4) Según las autoridades españolas, A NOVO cumple las condiciones de insolvencia. Afirman que del capital inicial suscrito en 2001, que ascendía a 15 millones EUR, han desaparecido más de 10 millones EUR, y que solo en 2008 se ha perdido más de una cuarta parte.

	2001	2004	2005	2006	2007	2008
Capital	15 000 000	14 684 923	6 167 668	6 167 668	8 967 667	4 056 802

⁽¹⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 83, 7.4.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ Con efecto a partir del 1 de diciembre de 2009, los artículos 87 y 88 del Tratado CE han pasado a ser los artículos 107 y 108, respectivamente, del TFUE. Las dos series de disposiciones son en sustancia idénticas. A efectos de la presente Decisión, las referencias a los artículos 101 y 102 del TFUE se entenderán hechas, cuando proceda, a los artículos 81 y 82 del Tratado CE.

Las autoridades españolas también subrayan las deudas y pérdidas crecientes y la disminución del volumen de negocios:

	Eur		
	2006	2007	2008
Incremento de pérdidas	- 2 603 000	- 4 549 000	- 3 923 000
Disminución del volumen de negocios	22 090 000	21 853 000	15 305 000
Crecimiento de la deuda	4 281 000	5 836 000	6 997 000

Sin embargo, el descenso del volumen de negocios hasta 2008 se debió principalmente a la reducción progresiva de las actividades de producción. Para las actividades del servicio postventa, que eran la única actividad restante en 2008, la cifra para 2006 es de 8 672 millones EUR, y para 2007 de 12 984 millones EUR. Es decir, el volumen de negocios de las únicas actividades pertinentes desde 2008 se ha incrementado a partir de 2006.

- (5) En julio de 2005, se inició una reestructuración de A NOVO con vistas a cambiar su actividad pasando de la producción de teléfonos a la prestación de servicios postventa. Con este motivo, se elaboró un plan de reestructuración que contemplaba reducciones salariales y un sistema de jubilación anticipada para el personal de producción. A NOVO aportó a este plan 14,7 millones EUR procedentes de una operación de venta y posterior arrendamiento financiero de sus bienes inmuebles. Debido al sistema de reducción de plantilla, de 2005 a 2008 A NOVO acumuló unas pérdidas de 12,3 millones EUR. El plan de 2005 también preveía que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años. En la actualidad A NOVO, según España, tiene dificultades para conseguir dinero en los mercados de capitales.

2.3. El plan de reestructuración notificado

- (6) El plan de reestructuración notificado no describe las razones que llevaron a las dificultades actuales. Hace referencia al plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y los contratos financieros de aquel entonces, pero no indica si las dificultades fueron causadas por cálculos incorrectos contenidos en el plan de 2005 o por acontecimientos inesperados.
- (7) El plan de reestructuración de noviembre de 2008, notificado en octubre de 2009, abarca el período de 2009 a 2013. Ha sido elaborado por el propio beneficiario, al parecer sin un control externo independiente. Prevé una ayuda de reestructuración para A NOVO basada en la *Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*, de la región de Andalucía. Esta Orden fue aprobada por la Comisión en mayo de 2009, como régimen de ayuda de salvamento y de reestructuración para PYME que requiere la notificación

de las concesiones individuales de tal ayuda a grandes empresas (asunto N 608/08). El único objetivo del plan es una reestructuración financiera en forma de inyección de nuevo capital.

- (8) La ayuda prevista por la región de Andalucía consiste en

- una garantía del 80 % para un préstamo de 4 375 000 EUR con una duración de 10 años. El tipo de interés es el Euribor más 1,25 %, la comisión de garantía es del 1,50 % anual. El préstamo está contragarantizado por el único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia,
- una bonificación del tipo de interés de un 0,89 %, lo que equivale al 50 % del tipo de base del 1,77 % publicado por la Comisión para determinar los tipos de referencia para septiembre de 2009 ⁽¹⁾. Esto equivale, según la notificación, a una ayuda de 357 136 EUR,
- un préstamo público de 2 000 000 EUR durante 10 años, concedido por la Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía (IDEA). El tipo de interés será el tipo del mercado interbancario en la fecha de la celebración del acuerdo de préstamo en septiembre de 2009 (1,77 %). Al parecer, no se añade ningún margen a este índice de base. Este préstamo tiene la garantía del único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia.

- (9) La región de Andalucía supeditó la concesión de la ayuda a que A NOVO contratase a treinta y siete trabajadores de la empresa Servivation a partir de septiembre de 2009. Servivation emplea al personal despedido tras el cierre de un fabricante de teléfonos móviles.

- (10) Por lo que se refiere a la cantidad de efectivo necesaria, España afirma que las deudas pendientes actuales consisten en:

- deudas con proveedores de 2,7 millones EUR,
- deudas de 650 000 EUR con el Estado,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

- deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO,
- otras necesidades resultantes de la expansión de las actividades.

Todo ello asciende a una necesidad de efectivo de alrededor de 5 millones EUR.

- (11) Aparte de la inyección de nuevo capital descrita anteriormente, el plan de reestructuración no prevé ninguna reestructuración de las actividades de la empresa ni de su organización y gestión ni de la plantilla. Por el contrario, insiste en proseguir sin cambio en sus operaciones, con la esperanza de salir de las dificultades financieras sin alterar el funcionamiento y la estructura del beneficiario. En lo que respecta a la estructura de la empresa, el plan se refiere a las medidas del plan de reestructuración de 2005, que se ejecutaron entre 2004 y 2007, consistentes en el cese gradual de la producción para dedicarse a prestar servicios postventa para otros fabricantes. El plan describe los diversos ámbitos actuales de actividad y sus posibilidades de expansión e indica la expectativa de crecimiento en volumen de cada área con los clientes actuales y con la captación de nuevos clientes —con la ayuda de la inyección de nuevo capital. De hecho, el plan sólo afirma que A NOVO quiere proseguir según lo previsto en el plan de reestructuración de 2005. Como no se prevé ninguna medida de reestructuración, no contiene ningún calendario para la ejecución de medida alguna.
- (12) El plan no hace referencia a ninguna contribución propia del beneficiario o de su empresa matriz. En lo que respecta a las medidas compensatorias, el plan no prevé ninguna reducción de capacidad o venta de activos. Al contrario, se propone aumentar la mano de obra para incrementar sus ventas.
- (13) Por lo que se refiere a las perspectivas, la única hipótesis presentada relativa al desarrollo de la demanda de los servicios de la empresa es moderadamente optimista, pues espera un crecimiento en todos los sectores de actividad del beneficiario. No se establece ninguna distinción entre las hipótesis optimista, intermedia y pesimista.

2.4. Medidas no notificadas a la Comisión

- (14) Durante la evaluación del plan de reestructuración, se tuvo conocimiento de que en mayo de 2009 se había concedido a A NOVO una ayuda de salvamento en forma de garantía del 80 % sobre un préstamo de 1 825 000 EUR durante 6 meses, con una comisión anual del 1,5 % y un tipo de interés del 2,86 %. España no notificó esta garantía. El plan de reestructuración presentado con la notificación en octubre de 2009 se elaboró en noviembre de 2008, antes de la concesión de la ayuda de salvamento.
- (15) Además, la Comisión observa que el plan de reestructuración de 2005 preveía, según una referencia que figuraba en plan de reestructuración de 2008, que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados

trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años.

3. EVALUACIÓN

3.1. Ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1, del TFUE

- (16) El artículo 107, apartado 1, del TFUE declara incompatibles con el mercado común, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.
- (17) Las medidas que nos ocupan, las garantías, la subvención de intereses, el préstamo de la región de Andalucía y los pagos directos a los trabajadores de A NOVO, implican recursos del Estado. Son concedidas por la región de Andalucía y son imputables al Estado.
- (18) Para ser consideradas ayuda estatal, las medidas deben conferir una ventaja al beneficiario que éste no podría obtener en condiciones normales de mercado. La subvención de intereses por un valor de 357 136 EUR cumple esta condición. En cuanto a las dos garantías del Estado, se debe considerar que una garantía constituye ayuda si el prestatario se encuentra en una situación financiera difícil [punto 3.2, letra a) de la Comunicación de la Comisión relativa a la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las ayudas estatales otorgadas en forma de garantía] ⁽¹⁾. En este caso, la Comisión considera que las garantías confieren una ventaja al prestatario. Por lo que respecta a la determinación del importe de la ayuda, la Comisión no puede en la fase actual determinar el equivalente en subvención de las garantías, pues carece de información sobre el grado de solvencia de A NOVO. Finalmente, el préstamo de la región de Andalucía confiere una ventaja a A NOVO. El tipo de interés se determina según el tipo anual del mercado interbancario de dinero. No se añade ningún margen a este índice de base. Sin embargo, incluso suponiendo una elevada colateralización de la garantía dada por A NOVO SA, Francia, para un préstamo a una empresa en una situación financiera difícil, habría que añadir de 220 a 400 puntos básicos al tipo de base ⁽²⁾. Por lo tanto, el préstamo también constituye ayuda. Para determinar el equivalente en subvención del préstamo se necesitaría más información sobre el índice de solvencia de A NOVO.
- (19) Por consiguiente, las cuatro medidas favorecen al beneficiario individualmente y le confieren una ventaja en el contexto de su reestructuración que, tal como afirman las autoridades españolas en su presentación, no podría haber obtenido en el mercado financiero. Como consecuencia, la posición de la empresa beneficiaria se refuerza en comparación con la de sus competidores. Por lo tanto, las medidas son selectivas y es probable que falseen la competencia.

⁽¹⁾ DO C 54 de 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Comunicación de la Comisión relativa a la revisión del método de fijación de los tipos de referencia y de actualización, DO C 14 de 19.1.2008, p. 6.

(20) En lo referente a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, España no ha presentado información que permita a la Comisión evaluar si constituye o no ayuda. Si los pagos se efectuaron al amparo de un régimen general de la seguridad social, no se considerarán ayuda estatal. Si los pagos tuvieran que correr normalmente por cuenta de la propia empresa— en virtud del Derecho laboral o de un convenio colectivo—, los pagos formarían parte de los costes normales de la empresa. Si el Estado se hace cargo de estos pagos, deben contabilizarse como ayuda (¹).

(21) Por lo que respecta al efecto sobre los intercambios, las autoridades españolas alegan que los servicios postventa, en los que opera el beneficiario, se prestan a nivel local y se limitan al territorio de España. No obstante, el Tribunal ha confirmado que dicho efecto no depende del carácter local o regional de los servicios prestados ni de la importancia del ámbito de actividad de que se trate (²). Además, estos servicios se intercambian libremente en la Unión. Por último, los propietarios de las empresas que prestan estos servicios están radicados en más de un Estado miembro. Esto es particularmente cierto en el caso del presente beneficiario, que forma parte del grupo francés A NOVO, un operador importante en los servicios postventa en Europa. Por lo tanto, se cumple la condición de afectar al comercio entre los Estados miembros.

(22) Por todo ello, las dos garantías, la subvención de intereses y el préstamo descritos constituyen ayuda estatal en el sentido del artículo 107, apartado 1, TFUE. La Comisión carece de la información necesaria que le permita determinar si también constituyen ayuda los pagos directos a los trabajadores prometidos en 2005 por la región de Andalucía.

3.2. Compatibilidad de la ayuda con el mercado interior a tenor de las Directrices sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis

3.2.1. La ayuda de salvamento no notificada

(23) Las autoridades españolas no han notificado la ayuda de salvamento de mayo de 2009 ni han presentado la información necesaria para evaluar la compatibilidad de esta ayuda con el mercado interior, especialmente por lo que se refiere al punto 25 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis (³) (denominadas en lo sucesivo “las Directrices”) y su función en el plan de reestructuración de 2008, que se adoptó antes de la concesión de esta ayuda. Por consiguiente, en la fase actual la Comisión tiene dudas sobre la compatibilidad de esta medida de ayuda con el mercado interior.

(¹) Véanse también los apartados 61 y 63 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

(²) Asunto C-280/00, Altmark Trans, Rec. 2003, p. I-7747, apartado 82; asunto C-172/03, Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec. 2005, p. I-1627, apartado 33.

(³) DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

3.2.2. La ayuda de reestructuración notificada

(24) Según la notificación, el objetivo de la ayuda es la reestructuración de una empresa en crisis. Según el artículo 107, apartado 3, letra c), TFUE, la ayuda destinada a facilitar el desarrollo de determinadas actividades o de determinadas regiones económicas puede autorizarse siempre que no altere las condiciones de los intercambios en forma contraria al interés común. La ayuda de salvamento o de reestructuración de empresas en crisis puede considerarse compatible con el mercado interior en virtud de esta disposición si se respetan las condiciones fijadas en las Directrices.

Derecho del beneficiario a la ayuda como empresa en crisis

(25) En primer lugar es necesario poder considerar que la empresa beneficiaria es una empresa en crisis. Según las Directrices, se considera que una empresa está en crisis si es incapaz de recuperarse mediante sus recursos propios o consiguiendo los fondos necesarios de los accionistas o en el mercado, y sin la intervención de los poderes públicos. Las Directrices también enumeran algunas características habituales de tales empresas, tales como el endeudamiento creciente y el debilitamiento de su activo neto.

(26) Según los datos mencionados anteriormente en el apartado 4, cabe concluir en principio que A NOVO es una empresa en crisis en el sentido de las Directrices, debido a la desaparición de más de la mitad de su capital suscrito y a que se ha perdido más de una cuarta parte del mismo en los últimos 12 meses [punto 10, letra a) de las Directrices]. Según España, la empresa cumple además los criterios establecidos en la legislación española para someterse a un procedimiento de quiebra [punto 10, letra c) de las Directrices]. En todo caso, registraba unas pérdidas cada vez mayores y una disminución global del volumen de negocios, en el sentido contemplado en el punto 11 de las Directrices. Sin embargo, según lo descrito en el apartado 4, el volumen de negocios pertinente para la actividad actual y futura de A NOVO, a saber, los servicios postventa, ha registrado un crecimiento considerable.

(27) No se conoce con precisión a partir de qué fecha se debe considerar que la empresa está en crisis. Según los datos presentados (véase el apartado 4), se puede concluir que esta situación ya se daba en 2008.

(28) La dificultad de la empresa para obtener crédito también puede deberse a que ya no es propietaria de los inmuebles que utiliza, tras la operación de venta y posterior arrendamiento financiero mencionada en el apartado 5. Sin embargo, este aspecto debe examinarse e investigarse con mayor detenimiento.

(29) Además, A NOVO es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA, cuyo volumen de negocios en 2009 fue de alrededor de 350 millones EUR y con un beneficio neto de 12 millones EUR. Según el punto 11 de las Directrices, una empresa en crisis solo podrá beneficiarse de

las ayudas cuando no pueda recuperarse con los fondos obtenidos de sus propietarios. Además, el punto 13 de las Directrices exige, cuando la empresa pertenezca a un grupo de empresas mayor, que el Estado miembro demuestre que las dificultades de la empresa son intrínsecas a la misma y demasiado complejas para ser resueltas por el propio grupo. Las autoridades españolas no han presentado información que permita determinar si se cumplen estas condiciones.

- (30) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la empresa pueda obtener ayuda de reestructuración.

Restablecimiento de la viabilidad a largo plazo

- (31) Según el punto 34 de las Directrices, la concesión de la ayuda debe estar supeditada a la ejecución del plan de reestructuración que, para todas las ayudas individuales a grandes empresas, habrá sido autorizado por la Comisión.
- (32) Según el punto 35 de las Directrices, el plan de reestructuración ha de restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa en un plazo razonable, partiendo de hipótesis realistas por lo que se refiere a las condiciones futuras de explotación. Según el punto 36 de las Directrices, el plan debe contener hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras.
- (33) El plan de reestructuración no contiene una descripción de las medidas internas destinadas a mejorar la viabilidad y estructura de la empresa. No describe las razones que han dado lugar a las dificultades. Hace referencia a un plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y a los contratos financieros de ese momento, pero no indica si la empresa está actualmente en crisis a causa de las hipótesis incorrectas del plan anterior o de circunstancias inesperadas. El plan no contiene hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras ni un análisis de los puntos fuertes y débiles de la empresa. Eventualmente, el plan prevé restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa sólo a través de la reducción de deudas.
- (34) Por lo que se refiere a las perspectivas de la empresa, se prevé que las ventas se sitúen en 16 118 millones EUR en 2009, 17 658 millones EUR en 2010, 18 630 millones EUR en 2011, 18 923 millones EUR en 2012 y 19 721 millones EUR en 2013. Se espera que la empresa registre unas pérdidas de 254 000 EUR en 2009 y unos resultados positivos de 414 000 EUR en 2010, 835 000 EUR en 2011, 1 261 millones EUR en 2012, y 1 863 millones EUR en 2013.
- (35) Estas previsiones de ventas se basan en la consulta a los principales clientes de A NOVO. Las autoridades españolas solo han presentado una hipótesis. Como además no está claro por qué A NOVO está ahora en crisis, a pesar de la aplicación del plan de reestructuración de 2005 según lo previsto, no es evidente que la prevista medida de reestructuración simplemente financiera vaya a atajar la causa de las dificultades de la empresa.

- (36) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la aplicación del plan notificado restablezca la viabilidad a largo plazo de la empresa.

Evitar falseamientos indebidos de la competencia

- (37) De conformidad con los puntos 38 a 42 de las Directrices, se han de adoptar medidas para reducir en la medida de lo posible los efectos negativos de la ayuda sobre los competidores. La ayuda no debe falsear indebidamente la competencia. Por lo general esto significa limitar la presencia que la empresa pueda disfrutar en sus mercados al término del período de reestructuración. La limitación o reducción obligatoria de la presencia de la empresa en el mercado de referencia constituye una compensación para sus competidores.
- (38) El plan no contiene ninguna medida compensatoria como la desinversión de activos o las reducciones de capacidad o de presencia en el mercado. Al contrario, prevé una expansión del negocio y la contratación de más trabajadores. Aunque no hay nada que sugiera que el mercado de la reparación de aparatos electrónicos registre un exceso de capacidad, la inclusión de esta expectativa de expansión en una medida de ayuda pública a una empresa en crisis no se ajusta a lo establecido en los puntos 38 y 39 de las Directrices.

- (39) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan estas condiciones importantes para la compatibilidad de la ayuda de reestructuración.

Ayuda circunscrita al mínimo

- (40) De conformidad con el punto 43 de las Directrices, el importe y la intensidad de la ayuda deberán limitarse a los costes de reestructuración estrictamente necesarios para permitir la reestructuración, teniendo en cuenta las disponibilidades financieras de la empresa. Los beneficiarios de la ayuda deberán contribuir de forma importante al plan de reestructuración con cargo a sus propios recursos, por ejemplo, mediante la venta de activos que no sean indispensables para la supervivencia de la empresa o mediante financiación externa obtenida en condiciones de mercado.
- (41) El plan carece de cualquier elemento que suponga una contribución propia del beneficiario, por ejemplo en forma de financiación externa en condiciones de mercado. El préstamo del Estado de 2 millones EUR y la garantía para el préstamo de 4 375 000 EUR no cumplen las condiciones de mercado (véase el apartado 17). El plan de reestructuración tampoco contiene ningún plan de venta de activos.
- (42) La Comisión observa que la sociedad matriz A NOVO SA, Francia, que está obteniendo beneficios, no garantiza por sí misma los nuevos préstamos, sino que se limita a ofrecer una contragarantía a pesar de la perspectiva optimista presentada (véase el apartado 32).

(43) Además, según el punto 45 de las Directrices, conviene evitar que la ayuda lleve a la empresa a disponer de una liquidez excedentaria. Cabe albergar dudas sobre la necesidad del importe de los préstamos garantizados y concedidos, que ascienden en conjunto a 6 375 millones EUR (sin contabilizar la medida de salvamento en forma de garantía para un préstamo de 1,825 millones EUR). Según las autoridades españolas, el beneficiario debe cubrir deudas externas por un importe de alrededor de 3,4 millones EUR (o de 5 millones EUR, si se suman las deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO) (véase el apartado 10). No se prevé ninguna otra inversión más allá del restablecimiento de la liquidez. La Comisión también tendría que evaluar si las deudas internas del grupo pueden constituir una razón legítima para considerar que una empresa está en crisis.

(44) A NOVO está situada en una zona asistida en el sentido del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE. Sin embargo, hasta la fecha las autoridades españolas no han indicado ninguna necesidad concreta de desarrollo regional que justifique una aplicación menos estricta de los criterios de las Directrices.

(45) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan las condiciones para circunscribir la ayuda al mínimo.

Principio de “ayuda única”

(46) Por lo que se refiere a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, es posible que constituyan ayuda tal como se indica en el apartado 20. Si se considera que estos pagos constituyen ayuda, A NOVO habría recibido ya ayuda de reestructuración en el pasado. No obstante, la ayuda de reestructuración solo se debe conceder una vez (punto 72 de las Directrices). Si han transcurrido menos de 10 años desde el anterior período de reestructuración, la Comisión no puede aprobar una nueva ayuda de reestructuración según el punto 73 de las Directrices.

(47) Por consiguiente, la Comisión también duda de que se haya respetado el principio de “ayuda única”.

3.3. Compatibilidad con arreglo al Marco temporal

(48) Es dudoso que la ayuda de salvamento en forma de garantía de un préstamo de 1 825 000 EUR pueda acogerse al Marco temporal aplicable a las medidas de ayuda estatal para facilitar el acceso a la financiación en el actual contexto de crisis económica y financiera⁽¹⁾ (en lo sucesivo denominado “el Marco temporal”). Se puede conceder una ayuda de un equivalente en subvención bruta de hasta 500 000 EUR siempre que se conceda con arreglo a un régimen [punto 4.2.2, letras a) y b), del Marco temporal]. Sin embargo, el único régimen

general español de ayuda temporal de concesión de cantidades limitadas de ayuda compatible (N 307/09 de 8 de junio de 2009) aún no estaba en vigor cuando se concedió la citada ayuda. Además, el régimen se limita a las ayudas de hasta 500 000 EUR en forma de subvenciones directas. Así pues, seguiría siendo obligatorio notificar las garantías. Asimismo, la empresa parecía estar en crisis ya antes del 1 de julio de 2008, lo que excluiría la aplicación del Marco temporal [véase el punto 4.3.2, letra i)].

(49) También es dudoso que la medida de reestructuración notificada por España entre en el ámbito de aplicación del Marco temporal. En primer lugar, no está claro cuando A NOVO empezó a estar en crisis. En segundo lugar, por lo que se refiere a la subvención de los intereses, porque su efecto no se limita hasta finales de 2012 [véase el punto 4.4.2, letra a) del Marco]. Además, porque la Comisión carece de información para evaluar si se cumplen las condiciones para que la comisión de la garantía sea compatible [en particular con el punto 4.3.2, letra b) del Marco temporal]. Finalmente, el préstamo concedido por la región de Andalucía no cumple las condiciones del régimen español de ayuda temporal mencionado en el apartado anterior, que España ha limitado a las formas transparentes de ayuda, según lo definido en el artículo 2, apartado 6, del Reglamento general de exención por categorías⁽²⁾, es decir, a las ayudas en las que es posible calcular previamente con exactitud el equivalente en subvención bruta (ESB) sin necesidad de efectuar una evaluación del riesgo. Sin embargo, dicha evaluación del riesgo es necesaria cuando se trata de un préstamo a una empresa en crisis.

4. CONCLUSIÓN

(50) Así pues, la Comisión ha decidido iniciar el procedimiento de investigación formal previsto en el artículo 108, apartado 2, TFUE en relación con las medidas descritas por las siguientes razones:

- por lo que se refiere a la ayuda de reestructuración notificada, la Comisión tiene dudas de que cumpla las Directrices pertinentes, en especial en lo que respecta a la posibilidad de que A NOVO se beneficie de ayuda de reestructuración, al restablecimiento de su viabilidad a largo plazo, a la necesidad del importe de ayuda, a la ausencia de medidas compensatorias y de una contribución propia del beneficiario y del respeto del principio de “ayuda única” de reestructuración. Además la Comisión carece de la información necesaria para determinar el equivalente en subvención del préstamo y de la garantía del préstamo para A NOVO y la fecha de inicio de la crisis de A NOVO,
- la Comisión tiene dudas por lo que se refiere a la compatibilidad de la ayuda de salvamento no notificada concedida en mayo de 2009.

⁽¹⁾ DO C 83 de 7.4.2009, p. 1.

⁽²⁾ Reglamento (CE) n° 800/2008 de la Comisión, de 6 de agosto de 2008, por el que se declaran determinadas categorías de ayuda compatibles con el mercado común en aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado (Reglamento general de exención por categorías), DO L 214 de 9.8.2008, p. 3.

5. DECISIÓN

- (51) Habida cuenta de las consideraciones anteriores, la Comisión, actuando conforme al procedimiento establecido en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, insta al Reino de España a presentar sus observaciones y a facilitar toda la información que pueda ayudar a evaluar la ayuda en el plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente carta. La Comisión insta a sus autoridades a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.
- (52) La Comisión desea recordar que el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente pueda recuperarse de su beneficiario.
- (53) Por la presente, la Comisión comunica al Reino de España que informará a los interesados mediante la publicación de la presente carta y de un resumen en el *Diario Oficial de la Unión Europea*. Asimismo, informará a los interesados de los Estados miembros de la AELC signatarios del Acuerdo EEE mediante la publicación de una comunicación en el suplemento EEE del citado Diario Oficial, y al Órgano de Vigilancia de la AELC mediante copia de la presente. Se invitará a todos los interesados mencionados a presentar sus observaciones en el plazo de un mes a partir de la fecha de publicación de la presente”.
-

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju**(Lieta COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2010/C 140/10)

1. Komisija 2010. gada 21. maijā saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, kuras rezultātā uzņēmums *Hon Hai Precision Industry Co., Ltd* ("Hon Hai group", Taivāna), kas ir *Foxconn group* ("Foxconn", Taivāna) mātes uzņēmums, iegūst EK Apvienotās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pilnu kontroli pār uzņēmumu *Sony Slovakia spol. s r.o.* ("Slovakian Target", Slovākija), iegādājoties akcijas. 2010. gada 1. janvārī pirms panākt vienošanos par uzņēmuma *Slovakian Target*, *Foxconn* iegādi, minētais uzņēmums bija pilnībā pārņēmis *Sony Baja California, S.A. de C.V* ("Mexican Target", Meksika), iegādājoties akcijas un aktīvus.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

— *Hon Hai group* un *Foxconn*: elektronikas ražošanas pakalpojumu nodrošināšana oriģinālo iekārtu izgatavotājiem,

— *Slovakian Target* un *Mexican Target*: LCD televizoru ražošanas un montāžas nodrošināšana.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas EK Apvienotās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (+32 22964301), pa e-pastu uz adresi COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.5870 – *Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia* uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("EK Apvienotās regula").

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

